

REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

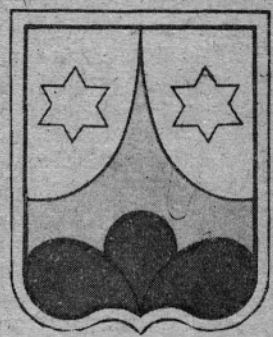
Savinjske

Leto XIII
Številka 7
Julij 1981

NOVICE

Glasilo socialistične
zveze delovnega ljudstva
občine Mozirje

LJUBNO

GORNJI GRAD

Poština plačana v gotovini

Ob dnevu vstaje

Živimo in delamo v svetu najrazličnejših nasprotij, blokovskega tekmovanja v oboroževanju, vojnih žarišč, raznih oblik terorizma in tudi revolucionarnih preobrazb.

V mednarodnem delavskem gibanju gradimo in razvijamo našo revolucijo, ter socialistično, neuvrščeno Jugoslavijo, kakor nas je učil tovariš TITO. To nam omogoča, da vedno najdemo v naši revoluciji našo lastno pot, da jo stalno potrjujemo s Titovim spoznanjem, „da je socializem samo eden, vendar do njega vodi mnogo poti“.

40 let smo v revoluciji. V njej z ogromnimi žrtvami utrjujemo in krepimo bratstvo in enotnost, gradimo federacijo pobratenih narodov in narodnosti, ki so se sami osvobodili in se že v NOB nedvoumno z orožjem v roki opredelili za skupnost v Titovi Jugoslaviji.

40 let preraščamo krize in vse oblike notranjih, razrednih in zunanjih osvajaških pritiskov ter bijemo boj za odločilno vlogo delavskega razreda.

40 let smo Titovi borci in naša združenja borcev NOV neomahljivo stojijo na braniku svobode in smo v prvih vrstah socialističnih sil. Titove besede: „Borci Jugoslavije kažejo svetu svetel obraz. Oni so s svojimi junaštvii v vojni in zadržanjem po njej mnogo prispevali, da ima naša zemlja tako velik ugled v celim svetu.“

Skupnost pričakuje, da neprestano delujemo v močni fronti organiziranih socialističnih sil in da ji nudimo vse kar zmoremo v ustvarjalnem tolmačenju revolucionarnih tradicij, v borbi vseh delovnih ljudi, posebej mladine za uresničitev programa zveze komunistov. V borbi za razvijanje in krepitev socialističnega jugoslovanskega patriotizma, v borbi proti razrednemu sovražniku, nacionalizmu, proti novim ustašem, balistom, četnikom in brutalnosti neo-

fašizma bodimo neizprosni. Vse kar zmoremo in znamo moramo vložiti v krepitev vloge združenega dela, samoupravljanja, delegatskega sistema ter za ugled in moč neuvrščene Jugoslavije.

Ponosni smo na leta 1941 in 1948. Ponosni smo, da smo prvi v svetu uresničili marksistično misel „tovarne delavcem – zemljo kmetom“, da smo s Titom utemeljitelji gibanja neuvrščenosti in smo dovolj močni, da se lahko vedno obranimo.

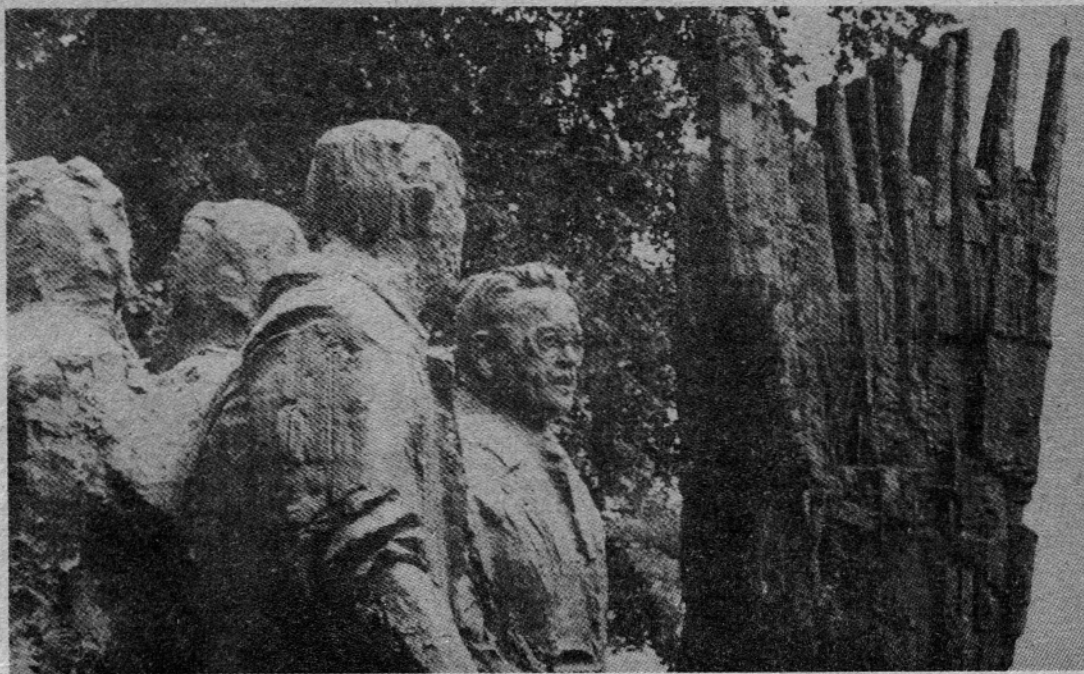
Za nas torej ni počitka. Nihče od nas nima pravice, niti razloga, da sedi na zapetku in razočarano gleda na naš razvoj. Naš politični preblik, kot posledica jasne razredne opredelitve, ki je bil prekaljen v NOB je danes izredno dragocen. Pomeni, da smo se s svojimi izkušnjami dolžni vključiti v vse politične dogodke.

Zadnji čas intenzivneje delamo na graditvi samobrambnega sistema. Izkušnja vsakega borca NOV lahko k temu mnogo prispeva, vsakdo pa mora vedeti svojo vlogo in naloge. Pomeni, da tudi tokrat sledimo vodstvu zveze komunistov in smo najbolj neposredno povezani z vsemi socialističnimi samoupravnimi in demokratičnimi silami. SLO in DS moramo sprejeti, kot življenjsko nujo.

Neprestano se moramo vračati tja, kjer se bje boj za samoupravo. Sami se moramo učiti, a obenem učiti druge, posebno mlade, da je naša osnovna moč in največja sila v bratstvu in enotnosti. Sami nosimo odgovornost za skupno usodo. Delajmo tako, da bomo neprestano vspodbujali socialistično samoupravno ustvarjalnost. Krepimo in poglobljamo bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, visoko dvigujemo zastavo jugoslovanskega socialističnega patriotizma. Na ta način bomo pospešili revolucionarne tokove.

Bodimo vedno in povsod Titovi borci.

OO ZZB NOV Mozirje

Zbori občinske skupščine v letu 1982

O tem je tekla razprava na 5. seji družbenega sveta za družbenopolitični sistem občine Mozirje povezana z vprašanjem oblikovanja delegacij in Skupščin samoupravnih interesnih skupnosti.

Dosedanje izkušnje pri oblikovanju zborov občinske skupščine in Skupščin SIS kažejo, da so le-ti preštevilni kar se odraža tudi v neprestano ponavljajoči ugotovitvi pri sklicu sej, tj. nesklepnosti – na robu sklepnosti. Vendar tega problema ne bomo odpravili samo z ertanjem nekaj mest v posameznem zboru ampak tudi z boljšim usmerjanjem in programiranjem dela zborov. Le-ti morajo postati „ustvarjalno telo“ ne pa zgolj „mehanizem“ prenašanja stališč in dvigovanja rok. Najti je treba interes ljudi. Ta pa je v aktualnih in vsebinsko privlačnih dnevnih redih. Se pravi, da je krivda ne najboljšega delovanja naših delegacij na obeh straneh.

Pri oblikovanju zborov skupščin je potrebno izhajati iz vloge oz. položaja samoupravnih skupnosti in organizacij, ki se mora kazati tudi preko vključevanja in dela v zborih in kjer se

njihove možnosti uveljavljanja interesov ne sme okrniti.

ZBOR ZDRUŽENEGA DELA šteje 42 delegatskih mest. V njem je zastopana vsaka TOZD z enim delegatskim mestom ne glede na število zaposlenih. Le-to je tudi eden izmed kriterijev pri dodeljevanju mest v zboru. Večje TOZD oz. DO imajo po dva delegatska mesta (Elkroj, MGA, Uprava SO – skupaj z SDK, LB, PM, SIS, delavci JLA), prav tako obrtniki in pa kmetje kooperantje 5 mest. Pregled udeležbe za obdobje od 1. 1. 1980 do 8. 4. 1981 (bilo je 12 sej) daje vedeti, da razen TOZD MGA in Uprave SO ni nihče delegiral vedno toliko delegatov kot ima delegatskih mest. Predvsem je to problematično pri delegaciji kmetov kooperantov kjer sta se povprečno udeleževala sej le po dva delegata in pa pri obrtnikih kjer je namesto dveh – večji del udeležen le eden delegat. To nam narekuje, da se je v tem času, ko že potekajo priprave na nove skupščinske volitve potrebno na podlagi temeljitih ocen v vseh sredinah pogovoriti „kaj hočemo“.

Delegati družbenega sveta so bili mnenja, da bi se kot možna varianta vzela tudi ta, da se vsem delovnim organizacijam, ki imajo v svoji sestavi več TOZD, delegatska mesta dodelijo na ravni DO (GLIN, GG, ZKZ), kjer bi se oblikovala konferenca delegacij. S tem bi se izognili dosedaj prisotnemu vprašanju, o neenotnem in neusklajenem nastopanju delegatov iste DO.

Vprašanju oblikovanja konferenc delegacij, ki jih sestavljajo manjše delovne enote (Peko, Borovo, trafike, Cestno podjetje – enota Radmirje, knjižnica, bencinske črpalke) in je zaposlenih samo 2 – 5 delavcev je potrebno posvetiti še posebno pozornost. Preveriti je potrebno ustreznost njihovega oblikovanja, upoštevajoč vse spremembe v organizaciji in strukturi posameznih dislociranih enot. V zboru imamo takih konferenc pet. Od teh lahko rečemo, da delujeta dve, ostale tri pa smatrajo delegatski sistem le na papirju. Krivda je oboje-

stranska. Njihova, v nezainteresiranosti, naša pa v premajhni pozornosti in nesprotnem ukrepanju. Rešitev za boljše delovanje teh konferenc bomo morali iskati v nosilcu konferenc. Tako, da bi vse te manjše dislocirane enote priključili po dejavnosti sorodnim večjim delovnim organizacijam.

ZBOR KRAJEVNIH SKUPNOSTI, šteje 25 delegatskih mest. Vsaka krajevna skupnost je zastopana z enim delegatskim mestom, večje pa s tremi, oz. petimi mesti. Ista ugotovitev kot za zbor združenega dela, velja tudi za krajevne skupnosti, ki ne pošiljajo na seje zadostnega števila delegatov. Krajevna skupnost Mozirje je pošiljala povprečno 3 – 4 delegate (5 mest), krajevna skupnost Rečica 2 do 3 delegate (4 mesta), krajevna skupnost Ljubno 2 do 3 (5 mest), krajevna skupnost Luče 1 do 2 delegata (3 mesta), krajevni skupnosti Gornji grad in Nazarje, ki imata v zboru dve delegatski mesti pa sta za večina sklicanih sej zastopani z dvema delegatoma.

Pri oblikovanju zborov je zaradi navedenih podatkov in tudi zaradi izraženih želja posameznih krajevnih skupnosti po zmanjšanju števila delegatskih mest to tudi upoštevati. Zato je bil predlog predsedstva OK SZDL s strani delegatov družbenega sveta osvojen. Še v naprej se bo v zboru krajevnih skupnosti zagotavljalo vsaki krajevni skupnosti zastopnost z enim delegatskim mestom, na vsakih 1000 prebivalcev pa se bo dodalo še eno. Zbor krajevnih skupnosti bi tako zmanjšali za 5 delegatskih mest. Krajevne skupnosti bi bile tako v zboru zastopane z naslednjim številom mest: Mozirje – 4, Nazarje in Gornji grad – 2, Ljubno in Rečica – 3, Luče – 2, Bočna, Šmartno, Solčava, Nova Štifta pa imajo vsaka po 1 delegatsko mesto.

Pri oblikovanju zborov je kljub željam po zmanjšanju števila mest upoštevati, da sestav ne smemo tako okrniti, da bi iz njih naredili „skupščinske komisije“. Njihove pristojnosti in odgovornosti so velike, zato ne more odločiti le peščica ljudi.

VELIČASTNA MANIFESTACIJA OB 40.

LETNICI VSTAJE

Ljubljana – mesto heroj je bila minuli torek prizorišče osrednje slovenske proslave ob 40. letnici vstaje. Med 80.000 udeleženci je bilo tudi večje število naših občanov, ki so pohiteli z avtobusi že pred večerom v Ljubljano.

„Naj bodo Kardeljeve misli in delo vodilo ljudskim množicam, v katerih moč je neomajno zaupal, naj bo vsem nam in bodočim generacijam trajna spodbuda, da bodo s svojim delom in življenjem, s svojo ustvarjalnostjo prispevali k novim zmagam v večno živem toku revolucije je med drugim dejal predsednik predsedstva SFRJ Sergej Kraigher na proslavi in ki je hkrati tudi odkril spomenik Edvardu Kardelju.

Po kongresu samoupravljalcev

Občinski svet Zveze sindikatov v Mozirju je sklical sejo delegatov v delovnih organizacijah, občinskega koordinacijskega odbora in predstavnikov družbeno-političnih organizacij. Na seji je delegat, ki je bil v naši občini izvoljen za III. kongres samoupravljalcev Jugoslavije poročal o vsebini in poteku tega velikega srečanja v Beogradu.

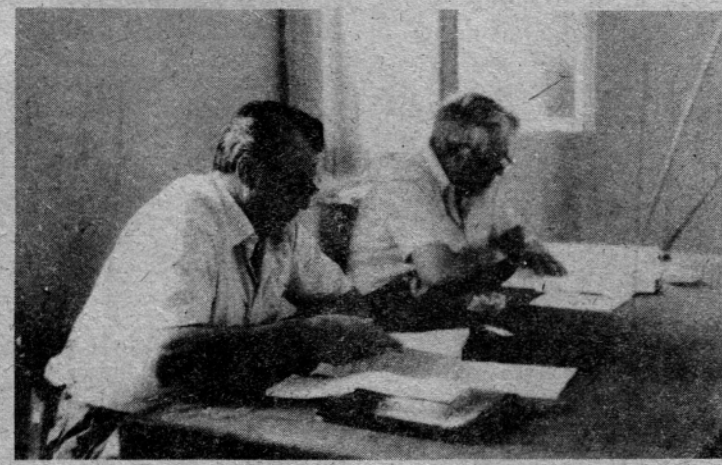
Uvodoma je podal kratko vsebino resolucije in sklepov s kongresa Franjo Gerdina. Po poglavjih pa je razčlenjeval bistvene pripombe, ki so bile dane v razpravi Alojz Mavrič, naš delegat.

Na seji je bilo sklenjeno, da občinski svet sindikatov vse sindikalne organizacije v delovnih sredinah obvesti o bistvenem pomenu posameznih sklepov kongresa in opozori vse pristojne na hitro in učinkovito izvajanje smernic sprejetih na III. kongresu samoupravljalcev Jugoslavije.

Presenetljivo slaba je bila udeležba na tej seji. Nekatere sindikalne organizacije se niso v zadostni meri

zavedale pomembnosti tega srečanja, ali pa se posamezni delegati enostavno seje niso udeležili. V zaključnih besedah je Franjo Gerdina

opozoril na nezadostno udeležbo in pri tem izrazil zaskrbljenost nad tako površnim pojmovanjem sedanjega družbenega trenutka.

Delegat 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije Alojz Mavrič in sekretar Franjo Gerdina med razpravo v Mozirju

To mora biti interes vsake delovne sredine predvsem pa so za to odgovorni vodilni delavci. S tem bodo odpravili tudi obstoječo prakso, da se zadeve ne bodo reševale mimo delegacij ali ob njih. Nujno bo doseči, da se samoupravne organizacije in skupnosti postavijo v odvisnost sklepov skupščine.

Sklep sveta je bil, da se še v tem mesecu pripravijo predlogi oblikovanja zborov skupščin upoštevajoč navedene ugotovitve. O njih se nato naj vodijo razprave o krajevnih skupnostih in TOZD. Tu se naj delovni ljudje in občani odločijo o vseh podrobnostih glede nakazanega.

ANKA SIVEC

Odločno v stabilizacijo

Komite občinske konference ZKS Mozirje je na razširjeni seji obravnaval naloge komunistov v občini po 90. seji predsedstva CK ZKS, ki je razpravljalo o aktualnih vprašanih izvajanja politike ekonomske stabilizacije. Na seji so bila posena izpostavljen vprašanja uresničevanja nalog na nekaterih najpomembnejših področjih gospodarske stabilizacije: investicij, politike cen, izvoza in uvoza ter skupne in splošne porabe.

Komite je ocenil, da imamo tudi v naši občini precej odprtih vprašanj na področju investicij, uvoza in cenovnih odnosov, kar zahteva, da vsi odgovorni dejavniki takoj in resno pristopijo k odgovornejšemu izvajanju ukrepov. Na področju investicij je prisoten problem nedokončanih investicij in neusklajenosti pričetih in načrtovanih investicij s kriteriji prednostnih nalog in prestrukturiranja. Izvoz se sicer povečuje, vendar z njim pokrivamo le potrebe uvoza repromateriala za tekočo reprodukcijo ne pa uvoza opreme.

Komite je po obsežni razpravi sprejel naslednja stališča, sklepe in usmeritve za aktivnost komunistov:

Komite bo zagotovil ustrezno aktivnost OO ZKS v TOZD, delovnih skupnostih in krajevnih skupnostih, kjer bodo komunisti zastavili ves vpliv in sposobnost za odločnejše uresničevanje nalog gospodarske stabilizacije v vseh okoljih.

Takoj se izvršijo priprave na sestanke OO ZKS, kjer bodo na podlagi polletnih ocen gospodarjenja obravnavane aktualne naloge iz stališč in usmeritev 90. seje P CK ZKS.

Delovne skupine, sestavljene iz članov komiteja OK ZKS, P OS ZSS in IS SO, bodo izvršile naloge iz razgovore z aktivni v OZD in pri tem ocenile, kako se uresničujejo naloge stabilizacije. Ob tem je potrebno izvršiti priprave za zbere delavcev ob obravnavi polletnih obračunov. Zborov se bodo udeležili člani skupin.

Izvršni svet pripravi oceno investicij v teku in predvidenih investicij v letu 1981. Pri tem je potrebno oceniti vse tekoče investicije z vidika ustreznosti in upoštevanja kriterijev za prestrukturiranje gospodarstva.

Odločno moramo nastopiti proti še vedno močno razširjeni praksi napenjanja investicijskih možnosti in hotenj ter nerealnih predvidevanj. Enako tudi kritično ocenjujemo zavestno zniževanje predračunskih vrednosti investicij in visoke podražitve kot posledico prvega.

Komite bo organiziral razgovor s člani organov temeljnih bank (TB Velenje in BB, TB Ljubljana). Na razgovoru se mora oceniti do kod smo prišli pri uresničevanju usmeritev problemske konference ZKS o bančništvu in gospodarjenju z denarjem.

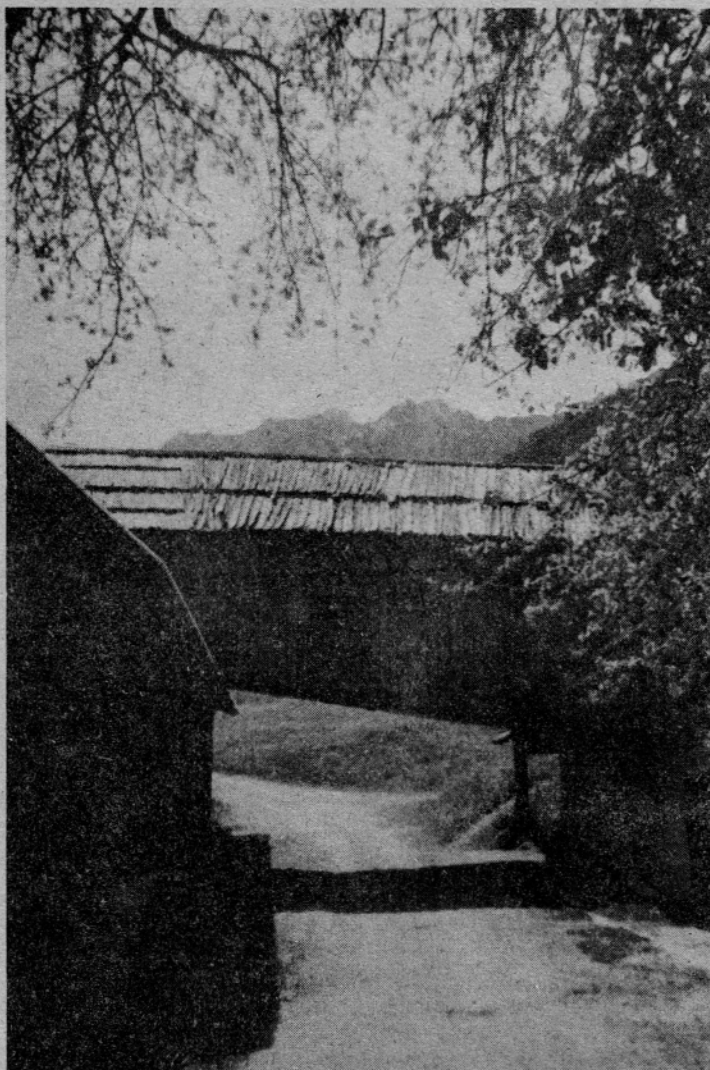
Komite ponovno opozarja na nujnost zaostitve odgovornosti pri vseh komunistih in drugih delavcih na odgovornih delih in nalogah do uresničevanja sprejetih sklepov in dogovorov. Pri tem morajo OO ZKS odločnejše izpostavljati vprašanja neodgovornega ponašanja. Komite bo pri tem OO ZKS zagotavljal vso pomoč.

Vprašanje odgovornosti mora za sprejete sklepe postaviti tudi občinska skupščina. Še posebej mora zbor združenega dela postaviti vprašanja uresničevanja stabilizacije na dnevni red prve seje.

Pri obravnavi polletnih rezultatov gospodarjenja je potrebno nameniti ustrezno večjo pozornost analizi stroškov.

Komite zavzema stališče, da se ustavijo vse načrtovane investicije, ki se še niso začele in ki niso v skladu s prednostnimi nalogami.

V OZD je potrebno zastaviti naloge za nadaljnjo povečanje izvoza v tem letu. Strokovne službe pa morajo izdelati programe ukrepov in aktivnosti za dolgoročno večjo usmeritev in izvoz.

Naša dolina je bogato obdarjena z lepoto... V robanovem kotu.

Beseda delegata

Na III. kongresu samoupravljalcev v Beogradu je naš delegat Alojz Mavrič iz Gornjega grada predložil nekatere težave, ki tarejo gozdarstvo.

Čedalje bolj stopa v ospredje vprašanje doseganja plana proizvodnje gozdnih sortimenov v višini 44.000 m³ v družbenih gozdovih. Težavno je tudi doseganje plana v zasebnem gozdarstvu, ki mora letno oddati 85.000 m³ lesa. Celotna delovna organizacija pa skupaj 129.000 m³.

Posebej je podčrtal težave zaradi pomanjkanja mlajših delavcev v gozdarstvu, ki je ravno v naši občini izrednega pomena. Do podrobnosti je opisal stanje. Od 190 delavcev – sekačev in neposrednih proizvajalcev je samo 6,5 % starih do 25 let. V tem poklicu se opaža pojav starejših delavcev saj je starih nad 45 let kar 36 %. Velja se zamisliti. Treba bo poskrbeti, da bo ta poklic postal tudi za mlade zanimiv in mikavnejši. S temi vprašanji se bo treba odločno spoprijeti in ne čakati, da

bo stvar prerasla meje, ko ne bo mogoče več opravljati rednih nalog, ki jih gozdarstvo ima.

Glede zasebnega gozdarstva pa je Alojz Mavrič opozoril na težave z mladim rodod na kmetijah. Vsebolj se dogaja, da so kmetije brez mlajših naslednikov. S tem je seveda prizadeto tudi gospodarjenje z gozdovi saj je v naši občini pretežen del gozdov v zasebni lasti.

Glede nagajevanja v gozdni proizvodnji pa je potrebno končno pristopiti k nagajevanju po delu. Upoštevati je treba izredno težke delovne pogoje, pri čemer ne more biti več razlika med kvalificiranim gozdnim delavcem in med delavci v upravi oz. drugih panogah tako občutna v škodo neposrednih proizvajalcev.

V pogledu tehnične opremljenosti smo res dosegli v zadnjih 15-letnih določen napredek. Vendar pa je sedaj prišlo do večjih zastojev pri uvajanju nove mehanizacije zaradi deviznih težav. Gozdarstvo občuti tudi pomanjkanje rezervnih delov. Vse to seveda ogroža zahtevne proizvodne načrte v gozdarstvu.

Alojz Mavrič je v zaključku svoje govora izjavil, da potrebo po sodelovanju širše družbene skupnosti, ko gre za gozdarstvo. Če takšnih skupnih naporov ne bo, potem se bo razkorak med načrtovano in doseženo gozdno proizvodnjo zelo hitro večal.

Gospodarske razmere v naši občini in SRS

Letošnje leto je prvo v uresničevanju srednjeročnega plana 81–85. Zaradi poslabšanih mednarodnih gospodarskih razmer in zaradi hitrega toda ekstenzivnega razvoja pri nas smo letošnje leto proglasili za „stabilizacijsko“ (nižjo gospodarsko rast 3 %, zmanjšanje tekočega znanja trgovskega primanjkljaja na 1.800.000 dolarjev v SFRJ, zaposlovanje bolj kvalificiranih delavcev ob manjši stopnji rasti zaposlenosti, delno manjšanje in preusmerjanje investicij v prednostne panoge, zmernejšo rast cen itd.). Danes ob polletju pa ugotavljamo, da se nekateri bistveni usmeritve resolucije ne uresničujejo ne samo v SRS pač pa v vsej SFRJ. Vzrok za to je umirjanje rasti gospodarstva v svetu in nespoštovanje dogovorjene ekonomske politike pri nas. Do bistvenih odstopanj je prišlo v gospodarski rasti zunanje trgovinski menjavi, pri investicijah in cenah. Ostali pokazatelji, to je delitev dohodka na splošno, skupno porabo, osebni dohodki, zaposlenost in še nekateri drugi pa so zadovoljivi. Zato bi približevali analizi odstopanje v SRS pa tudi v naši občini.

Zaradi problemov preskrbovanja z repromaterialom, uvoženo opremo, zaradi počasnega aktiviranja investicij in počasnega izboljševanja organizacije je gospodarska rast v SRS za 5 mesecev letošnjega leta samo 0,3 %, medtem ko beležijo ostale republike do 4 % in je naša najnižja. V občini smo lahko s fizičnim obsegom proizvodnje zadovoljni. Ocenjujemo, da smo jo povečali v primerjavi z enakim obdobjem preteklega leta za 6 % zahvaljujoč povečanju proizvodnje v GLIN-u, Kovinarstvu in Elktroju. Žal pa se nam manjša odkup mleka in goved. Odkup hlodovine pa nam tudi stagnira, čeprav smo nadomestili izpad prvega trimesečja zaradi hude zime.

Zato bo morala biti tudi naša prvenstvena skrb v teh poletnih mesecih organizacija proizvodnje, da nam ta ne bi upadla kot v preteklih letih zaradi letnih dopustov in drugega.

Zunanje trgovinska menjava se nam ne odvija kot smo predvidevali. Zaostajamo tako v rasti kot tudi strukturi po deželah s katerimi trgovimo. Izvoz smo namreč realizirali v višini 86 %, uvoz pa 83 % v primerjavi s planom za 5 mesecev. Zaradi vse večje konkurence na konvertibilnem področju in velike stopnje inflacije doma nam je v tem obdobju zaostal izvoz na konvertibilno področje, ki ga žal uresničujemo samo z 78 %, medtem ko uvoz s tega področja znaša kar 94 %. S takim razkorakom ne moremo nadaljevati.

Devizne rezerve so znatno upadle, dodatno pa se tudi ne moramo in ne smemo zadolževati, saj mora SRS še sedaj približno 41 % blagovnega izvoza dati za odplačilo anuitet za opremo iz tujine, cca 15 % za nafto itd. Blagovni izvoz pa je pokrival na tem področju uvoz samo v približni

višini 35 %. Gibanje menjave v klirinskem območju pa se je povečalo in je kot tako ugodno. In kakšna je situacija v občini? Ob trimesečju smo pokrivali uvoz z izvozom samo 68 %, po 5 mesecih pa že 112 %. Tudi pri nas je v porastu kliring, medtem ko zaostajamo na konvertibilnem področju. Izpolnjujemo ga samo v višini 88 % medtem ko smo pri uvozu na 97 %. Izvažamo pa še žal mnogo surovin in repromateriala namesto končnih izdelkov. Prvega smo povečali kar za 40 %, medtem ko drugega žal samo za 25 %. Da bi izšli iz tega stanja predvidevamo dvojje, in sicer:

- nove zunanje trgovinske stimulacije in
- večjo kratkoročno usmerjenost vseh OZD v izvoz.

Od zunanje trgovinskih stimulacij predvidevamo, da bi premirali dodatno izvoz na konvertibilno območje s 5 %, v dežele v razvoju 10 %, kreditirali premijo že v času priprave blaga na izvoz in pri poslovnih bankah izločili ta sredstva izven predvidenih limitov. Za realizacijo tega pa potrebujemo 162 mia N din, ki jih moramo zbrati iz splošne in skupne porabe v višini 2,3457 %.

Glede na dejstvo, da pa je letošnje leto bolj skrčena splošna poraba kot skupna predvidevamo, da bomo v drugem polletju dali približno 1 % iz splošne in 13 % iz skupne porabe. Skupščina občine in Skupščina SIS družbenih dejavnosti naj bi to sprejele že v tem mesecu. Zaradi visoke stopnje inflacije si ne smemo privoščiti novih obremenitev gospodarstva, kajti s takim ukrepom praktično nič ne bi naredili. Zato apeliramo na delegate v SIS, da dobro proučijo letne plane in preusmerijo potrebna sredstva za izvozne stimulacije.

Pri investicijah ugotavljamo, da se v bistvu ni nič spremenilo. Obseg investicij v SRS ostaja nespremenjen, sama struktura pa je tudi nezadovoljiva. Ne uresničujemo zahtev resolucije po vlaganjih, ki pomenijo prestrukturiranje našega gospodarstva kot tudi zaostajajo vlaganja v prednostne panoge (energijo, hrano). V samem financiranju investicij pa tudi nismo dosegli bistvenih preokretov. Še vedno prevladujejo bančni in drugi krediti medtem ko se nam ne povečujejo lastna udeležba in sovlaganja. Gradimo še vedno počasi in drago. Neaktiviranih investicij smo imeli po stanju 31. III. v SRS kar 63 % od družbenega proizvoda, pri nas pa tudi 60 %

ali 550 mio N din. Tekoča investicijska vlaganja sicer niso v velikem porastu v SRS in tudi ne pri nas. Novih investicij smo letos prijavili

na SDK 84 mio N din, načrtovanih pa imamo približno 280 mio N din ali približno 26 % družbenega proizvoda. Ocenjujemo, da to predstavlja zgornjo mejo reproduktivske sposobnosti gospodarstva. Zato pa bo potrebno narediti temeljito selekcijo pri že načrtovanih investicijah, pa tudi tistih ki so že začete, vendar še ne 80 % fizično izgotovljene. V SRS se pripravljajo zakon, da bi na novo investirali samo če bo nova proizvodnja izboljševala zunanje trgovinsko bilanco, če bo ustrezalo ostalim elementom prestrukturiranja oziroma če bo naložba v prednostno panogo gospodarstva. Negospodarske investicije pa bomo morali zmanjšati na minimum, s sredstvi samoprispevka pa bi gradili le če bo izbrano več kot 50 % sredstev in če bodo uporabljena za namene, kjer ne bo potrebno dodatnih sredstev za tekoče poslovanje itd. Dokler ne bo sprejeta na republiški skupščini ta zakonodaja pa velja ukrep republiškega izvršnega sveta, da SDK ne bo sprejemala novih prijav za investicije, za tiste, ki jih je pa že sprejela a se še niso pričeli graditi pa ne bo dopustila plačila izvajalcev del. Vse to krepko prizadeva torej tudi nas.

Zato smo se odločili da do 20. VII. temeljito proučimo vse začete in načrtovane investicije v naši občini in upamo da bomo konkretno situacijo po posameznih naložbah lahko obrazložili že na skupščini.

Ahijova peta letošnji gospodarski razmer pa so cene. Trend gibanja je bil v 5 mesecih tolikšen, da če bi s tem nadaljevali, bi do konca leta

prišli na stopnjo inflacije 80 %, napram enakem obdobju preteklega leta pa smo jo že dosegli 48 %. Zato je Zvezni izvršni svet, čeprav smo se s tem težko sprijaznili, sprejel ukrep, da se do konca leta lahko povečajo cene industrijskemu blagu za 7 %, cene na drobno za 5 % in cene storitev za 5 %. Tako sprejet ukrep je našel posamezne panoge in posamezne SIS za cene v zelo različni situaciji. Zato bodo vse skupnosti za cene morale na novo proučiti novonastali položaj. Ker velja omejitev v globalu bo potrebno, če bo položaj zelo kritičen v posamezni OZD zaradi nesorazmerja cen naprav drugi OZD, tudi zmanjševati cene, ki so že bile odobrene. V naši občini je SIS za cene tudi odobril nekatere cene, tako da smo v globalu izkoristili približno 14 % od predvidenih 22 %.

Letošnje leto se tudi opaža, da posamezne OZD, tudi v naši občini niso predložile sanacijskega programa organu občinske skupščine. Zato morajo obvezno narediti te do sprejetja periodičnih obračunov za prvo polletje.

V vseh občinah v Sloveniji bomo tudi ustanovili štabe za sprotno spremljanje proizvodnje, izvoza, uvoza, investicij, cen itd. Menimo pa, da je gospodarska situacija takšna, da bo vsakdo na svojem delovnem mestu več prispeval, kajti vse izhaja v bistvu od storilnosti dela, kajti ukrepi ekonomske politike lahko posamezna gibanja le pospešujejo ali zavirajo nikakor pa ne morejo v osnovi reševati danega položaja.

ANTON VRHOVNIK

Letošnji občinski praznik

Predsednik občine Hinko Čop je imenoval posebno skupino ljudi, ki bodo pripravili vse potrebno za potek letošnjega občinskega praznovanja. Dogovorili so se, da bi bile osrednje prireditve v Mozirju. Teden od 5. do 12. septembra pa naj bi služil za posamezne dogodke v počastitev praznika na območju občine. Kot najpomembnejša točka sporeda bo javno zborovanje v Mozirju, kar je na mestu glede na to, da praznujemo letos 40 let vstaje našega ljudstva. Že sedaj je jasno, da bo letošnje praznovanje izredno pestro, saj se vanj vključujejo številne krajevne skupnosti in delovne organizacije. Odprli bomo nove obrate, javne zgradbe, društvene zgradbe in podobno. Pripravljalni odbor je s posebnim pismom povabil k sodelovanju vse delovne in druge organizacije v občini. Pričakovati je torej pestro in vsestransko delovno praznovanje praznika v spomin na osvoboditev Gornje Savinjske doline.

V Elktroju

Sklepčnost – nesklepčnost?

Res, živimo v času pogostih sestankovanj. Res je tudi, da so včasih nekateri slabo pripravljeni, nekateri ne posebno potrebni. Vendar pa je predvsem res, da moramo presoditi o svoji odgovornosti takrat, ko zavestno ne sodelujemo, čeprav smo zato dali svoj pristanek. Smo družba dogovarjanja in ne ukazovanja, zato je naša dolžnost, da opozorimo na primere, ko gremo s sestanka nezadovoljni, ker smo po naše zapravljali čas. Takemu sestankovanju se postavimo po robu, vendar v okviru naših družbenih običajev, ne pa samovoljno! Drugo pa je, ko gre za seje skupščinskih teles občine, ali pa samoupravnih skupnosti. Takrat pa naj bi delegat tvorno sodeloval, soodločal, zato pa mora biti navzoč in mora posegati po pravicah, ki mu iz tega sodelovanja gredo. Opažamo slabo udeležbo na raznih sestankih, sejah in skupščinah. Ob tem se sprašujemo kje je krivda za takšne pojave, ki niso niti najmanj času primerni. V glavnem lahko trdimo, da sedanja gradiva za seje niso več tako obsežna, niti niso več „preučeno“ napisana. Tako odpade pripomba, da delegat vsebine ni razumel in zato ni našel volje za sodelovanje. Vprašajmo se dalje še o tem kako smo kot sklicatelji sestankov pripravili. Če se dogaja, da ljudje, ki so poklicno zadolženi za pojasnevanje vsebine dnevnega reda potem zaradi osebne razbremenitve enostavno vse skupaj prečitajo, pa še mnogokrat gradivo, ki smo ga že nekajkrat brali v sredstvih javnega obveščanja, oziroma

smo ga poslušali v radiu ali na televiziji, kaj lahko ugotovimo odmiranje zanimanja med prisotnimi, sestanek pa izgubi na vrednosti. To se dogaja, pa se ne bi smelo kajti, če že nekdo skliče skupino delovnih ljudi mora imeti pred očmi resnico, ki je v tem, da so ti ljudje izpadli iz delovnega poteka. Presoditi je torej treba, ali je neko srečanje potrebno, ali ni. Skratka sestanki zaradi sestankov morajo v času, ko se bori- mo za gospodarsko ustalitev dosledno prenehati. V glavnem so že. Pa še nekaj bi kazalo ob tem reči! Delegati so v večini na jasnem glede dolžnosti, ki so jih prevzeli. Delegacije in vodje teh teles pa bi morali poskrbeti, da bo z njihove strani udeležba zagotovljena. To se morajo med seboj dogovoriti. Nikakor pa ni prav, da vodje delegacij gradivo „shranijo“ in na sejo pozabijo! Prav sedaj je čas, da poskrbimo na vseh ravneh soodločanje širšega kroga občanov. Če tega ne bo, bodo nastale posledice, ki jih bomo občutili vsi. Seveda pa gre na drugi strani za to, da se beseda delegata upošteva v okviru možnosti in pravil, ki veljajo v naši samoupravni družbi. Ne gre namreč, da delegatska vprašanja prekrije zavesa molka. Takšno ravnanje vzbuja pri delovnih ljudeh malodušje in popuščanje volje do tvornega sodelovanja v raznih družbenih in samoupravnih telesih. Čas je, da se glede tega izprašamo. Hkrati pa je na nas, da zaupamo samoupravnemu načinu odločanja, ki je temelj naše družbene ureditve.

Varstvo kmetijskih zemljišč

Nenehno je prisotno vprašanje pridelovanja hrane v svetu in pri nas. Vemo, da nas uvoz živil stane veliko dragocenih deviz s katerimi bi lahko zagotavljali nemoteno delo mnogih tovarn in s tem mnogih ljudi. Tudi zemlja je važna tovarna. V naši državi jo imamo veliko in to najboljše za pridelovanje živil. Prav v zadnjem času spremeljam o potek žetve v naših žitno-rodnih krajih, hkrati pa sporočajo, da bo žitapremalo in da ga bomo morali uvoziti kar znatne količine. Tudi v Sloveniji smo nekoč pridelali dovolj hrane za lastne potrebe. V preteklosti pa smo lahko miselno ravnali z omno zemljo. Prav zato je izvršni svet SO Mozirje obravnaval dogovor, ki bo v okviru republike zaščitil obdelovalno zemljo bolj kot doslej. Morda ob tem razmislimo o naslednjih podatkih iz gradiva, ki je bilo kot utemeljitev za sprejetje dogovora. SR Slovenija ima 889.000 ha vseh kmetijskih površin, od tega 645.000 ha obdelovalnih površin. Njiv je samo 258.000 ha, tako da odpade na prebivalca le 13,9 ara orne zemlje, kar uvršča SR Slovenijo med področja z najmanj ornih površin na prebivalca v Evropi. V celoti je zaznано nekaj manj kot 4 % celotne površine SR Slovenije, vendar je urbanizacija koncen-

trirana v ravninskih predelih z najboljšimi kmetijskimi zemljišči, kjer smo zaradi urbanizacije in drugih razvojnih potreb zaznali že 11 % vseh obdelovalnih površin. Vse večji pomen lastnega pridelovanja hrane zaradi zunanje in notranje politične in gospodarske stabilnosti družbe narekuje še prav posebno skrb za orne površine in takšno vodenje zemljiške politike, ki bo zagotovilo zadostne površine za pridelovanje hrane, kar pomeni, da je potrebno z družbenimi plani občin in republike trajno nameniti za kmetijsko proizvodnjo najmanj 650.000 ha kmetijskih zemljišč. Med pomembnimi ukrepi za zagotavljanje ugodnejše zemljiške in prehranske bilance v SR Sloveniji so tudi melioracije. V srednjeročnem obdobju 1981–1985 bomo s hidromelioracijami pridobili 15.000 ha novih kmetijskih zemljišč, z združevanjem sredstev pa bodo kmetijske zemljiške skupnosti zagotovile izvajanje agromelioracij na površini 6.000 ha. Po cenah iz leta 1980 je potrebno za te posege zagotoviti 1.800 milijonov dinarjev ne upoštevaje ostale kmetijske ureditvene posege v občinah in druge naloge kmetijskih zemljiških skupnosti.

Tudi zgradba na Menini je potrebna popravila

Pašnikom več pozornosti

Kmetijska zemljiška skupnost naše občine si prizadeva za obnovo in boljšo ureditev pašnih površin, ki postajajo v živinoreji iz dneva v dan pomembnejše. Živinorejci so ustanovili 22 pašnih skupnosti preko katerih upravljajo s pašniki in pripadajočimi zgradbami. Seveda so potrebna marsikje večja vlaganja, da bi zagotovili nemoteno pašo. Zemljiška skupnost je zato zbrala zahteve pašnih skupnosti za sredstva s katerimi bi vsaj najnujnejše pomanjkljivosti odpravili. Tega denarja sicer ni toliko, da bi zmogli kar vse hkrati. 12 programov so prejeli in sedaj ugotavljajo na samih pašnih površinah stanje in potrebe. Največ skrbi jim

povzroča zagotovitev dobre vode, pa tudi manjša odvodnjavanja so potrebna. Lansko leto so tako opravili na okoli 120 ha izboljšave (odvajanje zemeljskih in meteornih voda). Za okoli 12 ha pa so povečali travniške površine s krčitvami gozdov. Gre za izredno primerne površine, ki lahko bolj koristno služijo kmetijski proizvodnji. Zemljiška skupnost je v treh primerih nabavila drenažne cevi za izuševane površine. Pomagali pa so gmotno 10 pašnim skupnostim v skupnem znesku 70 starih milijonov din in to, skupnostim Vodole, Veža, Javorje, Robnikova planina, Globoča, Lepenadka, Ravni, Travnik, Gospodna in Planica.

Otroško varstvo

Zgradba za vrtec v Mozirju je gotova. V njo so se že vselili najmlajši, ki so doslej bili v šolski stavbi. Zanimanje za otroško varstvo na sploh je veliko, zato nameravamo bralce podrobneje seznaniti z nekaterimi novostmi, ki jih bo vrtec zagotavljal.

Predvsem gre za lepo urejeno stavbo, ki je zgrajena po zahtevah v tej stroki. Zat so bili stroški za njo prilično visoki. Po pogodbi je montažni del stal okoli milijarde starih dinarjev. Dodatna dela v kletnem predelu so veljala skupaj z vsemi gradbenimi deli vred 324 starih milijonov. Za opremo so namenili do 200 starih milijonov dinarjev. Tako so v glavnem predračunske postavke obveljale.

Vsekakor je novost v tem, da bo novi vrtec sprejemal od 1. 9. t. l. dalje v varstvo tudi dojenčke. Ta oddelek jasli je povsem ločen od ostalih, kar zahteva posebna nega varovancev. Za te otroke je določen posebej postavljen red. Poskrbljeno je za poseben vhod, kjer je na voljo prostor za vozičke. Dalje so pripravljene v ločenem prostoru previjalne mize. Skratka, vse je upoštevano! Tudi posebna mlečna kuhinja je namenjena dojenčkom, ki bodo tako vsestransko varno in sanitarno neoporečno živeli v okolju, podobno domačemu.

Vrtec bo razpolagal še z 1 oddelkom za otroke od 2 do 3 let, z dvema oddelki za starost od 3 do 7 let. Pri slednjih omogočajo prostorske razmere še delitev na dve skupini, če bi bilo dovolj zanimanja. Vsekakor bi v tem primeru starostna skupina od 6 do 7 let imela celodnevno pripravo za vstop v šolo. Skupna zmogljivost vrtca bo 180 otrok, to pa naj bi zadoščalo za moziške prilike za kakih 5 let.

Glede osebja je zagotovljena potrebna strokovnost. Za oddelek varstva dojenčkov pa je predvideno vodstvo po medicinski sestri, njej v pomoč pa bo negovalka.

Starši, ki bi želeli vključiti svojega otroka v varstvo naj napišejo vlogo na vodstvo

Vzgojno varstvene organizacije Mozirje. Ta jih bo obvestila o sprejemu.

Glede plačila pa je tako, da plačajo starši le 40 % cene, medtem, ko se ostalo pokriva iz sredstev SIS za otroško varstvo. Socialno šibkim se odobrava poseben popust na že omenjeno znižano ceno. Najnižji prispevek staršev bi bil tako 200 din, medtem, ko se hrana plačuje posebej. Od 2 do 7 let velja hrana 20,00 din, za dojenčke

Anica Kladnik

pa 40,00 din na dan. Tudi ti dve ceni sta znižani z družbeno pomočjo. Običajno odmerjeni prispevek po otroku je 1200 din mesečno in dodatno še cena hrane. Pri tem velja dogovor, da se hranarina plačuje le za tiste dneve, ko je otrok v varstvu, prispevek pa mesečno! Za dojenčke, ki zahtevajo večjo nego bo prispevek postavljen na 1400 din mesečno.

Vodja varstvene organizacije Anica Kladnik je na naše vprašanje, če je možen vpis v vrtec iz drugih krajev naše občine odgovorila pritrdilno. To bi prišlo v poštev, če se denimo mati vozi v Mozirje na delo. Torej ni preprek, da bi sprejeli v vrtec otroke iz drugih krajev naše občine.

Uresničevanje kadrovske politike

Prav je, da vsaj enkrat letno v občini ocenimo uresničevanje dogovorjene kadrovske politike in na podlagi ugotovitev sprejmemo akcijske usmeritve nosilcev kadrovske politike za v prihodnje.

Izvajanje družbenega dogovora v kadrovski politiki v občini v preteklem letu, usmeritve za leto 1981 in to srednjeročno obdobje ni rezultat vpisa učencev v 1. letnik srednjega usmerjenega izobraževanja smo ocenili na zadnji seji Občinske konference SZDL Mozirje.

V občini je bilo po podatkih skupnosti zdravstvenega zavarovanja na dan 31. 3. 1981 zaposlenih 4621 oseb, kar je za 2,5 % več kot ob koncu leta 1980 ter za 5,6 % več kot marca 1980.

V družbenem sektorju se je število zaposlenih v prvem tromesečju povečalo za 2,9 %. Podatek je zaskrbljujoč, zlasti še upoštevamo, da to povečanje glede na lanske marec 5,4 %, občinska resolucija o družbeno-ekonomskem razvoju predvideva 2,9 % rast zaposlenosti v letu 1981, pomeni, da so možnosti zaposlovanja po usklajenem načrtu zaposlovanja v občini izčrpane že v prvem tromesečju letošnjega leta. S tem pa problem brezposelnih ni rešen. Povečanje števila zaposlenih v prvem tromesečju je bilo predvsem v gospodarstvu, število zaposlenih v negospodarski dejavnosti pa se je zmanjšalo za 1 %.

Povprečno mesečno število brezposelnih je v prvem tromesečju letošnjega leta znašalo 77 oseb, kar je glede na povprečje lanskega leta za 18,5 % večje. Ob tem ne smemo zanemariti podatka, da je udeležba mladine in žensk v brezposelnosti

sti daleč najmanjša v celotni regiji in tudi daleč pod povprečjem Slovenije. Ocenjujemo, da se bo problem brezposelnosti v občini pokazal v pravi luči šele v naslednjih mesecih, ko bo potrebno zaposliti novo generacijo mladine, ki prihaja iz šol in povratnike iz JLA.

Ob ocenjevanju kadrovske politike v občini smo na seji še izpostavili vprašanja planiranja zaposlovanja, poklicnega usmerjanja, štipendiranja, dnevne migracije in fluktuacije delovne sile, pogodb enega dela, usposabljanja in zaposlovanja invalidnih oseb in vključevanja otrok v prve letnike usmerjenega izobraževanja.

REŽIKA PLAZNIK

Sredstva za krajevne skupnosti

Gmotno stanje v naših krajevnih skupnostih je povsod prisotno, skoraj ni sestanka, da ne bi o tem govorili. Poročilo, ki je bilo izdelano na občini ugotavlja višino denarja, v ta namen. Iz sredstev samoprispevka je bilo v letu 1980 na voljo skupaj 4.976.160,05 din. Na račune KS je bilo nakazanih 2.213.673,25, ostala sredstva pa so na zbirnem računu za odplačevanje najetih kreditov. Na temelju samoupravnega sporazuma je bilo v letu 1980 zbranih 1.909.613,00 din. Razdelili so jih med KS glede na bivališče zaposlenih. Sredstev iz proračuna je bilo 420.000,00 din. Iz vseh naštetih virov so krajevne skupnosti v letu 1980 prejele skupno 7.293.573,05 din. Največ od tega Mozirje, nato Ljubno, Rečica in tako naprej.

Organizacija človečnosti

Popoldne je in čudovito vreme. Stopim na cesto in odhitim proti trgovini. Mimo mene pridri avto. Za njim se dviga prah, gost kot megla. Stopi mi v oči, ki me začnejo rezati, veke se mi skoraj lepijo. Kar strese me. V tistem hipu zagledam deklico, ki steče na cesto. V grlu mi zastanejo besede, ne morem začričati. Na tleh vidim krvavečo deklico. V njenih očeh se zrcali strah. Nad njo se klanjajo vprašujoči obrazi. Nekdo stopi k njej in ji zaustavi krvavitev. Kmalu pripelje rešilni avto. Deklico odpeljejo v bolnišnico.

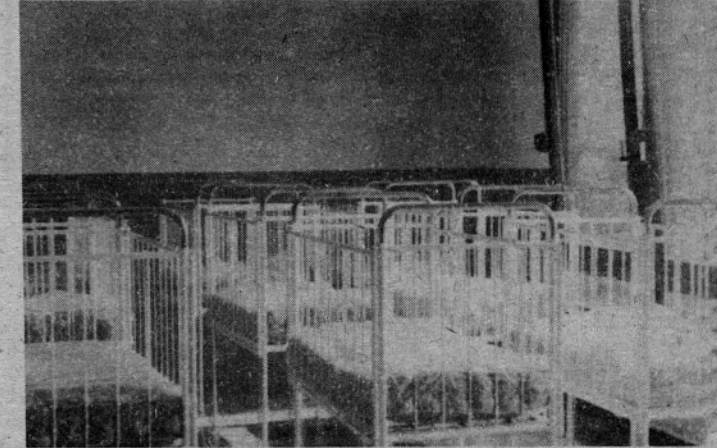
Kot sem pozneje slišala, so ji rešili življenje s transfuzijo krvi, kri ki jo je daroval nekdo izmed nas. Za vse to pa je poskrbela organizacija Rdečega križa. Vsi vemo za to humano organizacijo, ki je rešila življenja tisočim

in lahko nekega dne pomaga tudi meni ali tebi.

Rdeči križ pa ne pomaga le s krvodajalskimi akcijami. V deželah, kjer se pojavijo epidemije, stopi v stik z ljudmi, okuženimi z nalezljivo boleznijo. Vse te ljudi cepijo in preprečijo napredovanje bolezni. Rdeči križ pa priskoči na pomoč tudi ljudem, ki si zaradi revščine in nezaposlenosti ne morejo urediti življenja. Pošilja jim zdravila in hrano, kajti na takih področjih je še posebno veliko boleznih zaradi podhranjenosti.

Zato naj vsak izmed nas postane krvodajalec in član Rdečega križa. Ko bom odrasla, bom tudi jaz postala krvodajalka, saj bom s tem pomagala ponesrečencem, med katerimi se lahko nekega dne znajdem tudi jaz.

LIDIJA ČASL, OŠ MOZIRJE

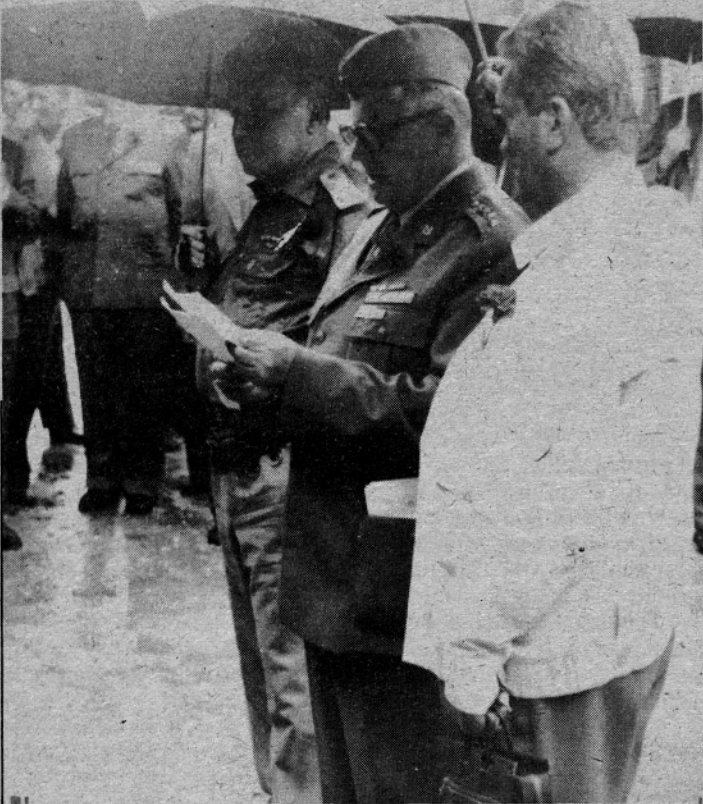

Jasli v Mozirju se urejajo

Obvestilo

Vse zdrave občane vabimo na redno krvodajalsko akcijo, ki bo 4. avgusta 1981 od 7. do 13. ure v Splošni ambulantni Nazarje in 5. avgusta 1981 od 7. do 13. ure v Osnovni šoli Ljubno ob Savinji.

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MOZIRJE

Slabo vreme ni preprečilo velike udeležbe nekdanjih borcev 3. VDV brigade na srečanju v Mozirju

Zbor borcev VDV brigade

V Mozirju so se na letošnjem srečanju zbrali borci 1. bataljona 3. brigade vojske državne varnosti.

Predsedniku skupščine občine Mozirje je pred poročilom politkomisar bataljona Dušan Povše, ki je bil tudi slavnostni govornik. Zbrane borce, številne goste in ostale udeležence je najprej pozdravil predsednik občinskega odbora ZZB NOV Mozirje Jože Celinšek.

V slavnostnem govoru je Dušan Povše najprej orisal razmere, ki so pogojile nastanek enot VDV in dejal: „Varnostniki so okupatorjeve podrepanke, njihove hlapce in domače izdajalce dosegli povsod, tudi v utrjenih železobetonskih okopih. Zgodovina ne bo mogla mimo imen drznih varnostnikov kot je legendarni narodni heroj Vratinar – Antonesko, pa Korotan, Mali, Benjamin, Štajerc, Janez, Berto, Hari, Milan, Sašo, Zdenko, Čuri, Branko in še mnogi drugi, ki so tudi pod dnevi vdrali v sovražnikova gnezda in opravljali diverzantske podvige, ki so zbegali nemško vojaški in gestapovski stroj. Ime VDV je postalo strah in trepet sovražnikov, zlasti izdajalcev in sodelavcev okupatorja, pri naših ljudeh pa je krepilo občutek varnosti in zaščite.“

Govornik je v nadaljevanju opisal vrsto pomembnih akcij, ki sta jih brigada, ustanovljena avgusta 1944 v Radmirju in Revirsko-savinjski bataljon, ustanovljen v septembru, opravila v Revirjih, v Savinjski in Šaleški dolini. Orisal je tudi lik tovariša Tita in dejal, da borci še naprej stojijo v prvih vrstah Titovih graditeljev socialistične, neodvisne in samoupravne Jugoslavije. „Ko obujamo spomine na izjemna dejanja naših

borcev zagotavljamo, da bomo tudi vnaprej zvesti nadaljevalci slavnih tradicij, organizacije, notranje varnosti in revolucije. Z junaštvom, z zvestobo in vdanostjo svojemu narodu, partiji in revoluciji smo borci in borke skupaj s tistimi, ki so dali svoja življenja, častno izpolnili svoje zgodovinsko poslanstvo, tako v borbi, kot v izgradnji nove samoupravne socialistične Jugoslavije.“

V nadaljevanju je spregovoril o današnjem trenutku, o vlogi borcev, mladine in drugih sil ter dejal: „Od neprecenljivega aktivističnega dela, v drugačnih razmerah in z drugačnimi delovnimi metodami, kot jih poznamo iz časov Osvobodilne fronte, je tudi danes v največji meri odvisen naš razvoj. Potrebni so nam borbeni aktivisti, ki se ne delijo na mlade in stare, ne po letih, ne po spolu. Merilo revolucionarnega dela je ustvarjalnost, v kateri se združuje mladostna svežina in „temperament z izkušnjami, z znanjem in zrelo presojo starejših.“

Spregovoril je tudi o doseganju na Kosovu in o trdni odločnosti borcev in vseh naprednih sil naše domovine, da takšne poskuse v kali zatremo, ob tem pa je rekel: „Prepričani smo, da se bodo vsi pošteti in zavedni ljudje te pokrajine ob opori cele Jugoslavije čvrsto postavili na noge in izločili sovniščične hujskače in razgrajče, ki se ne zavedajo kakšna usoda se jim piše, če bodo zapravili to, kar imajo.“

Pester kulturni spored so pripravili godbeniki z Rečice ob Savinji, člani mozirskega prosvetnega društva in združeni pevski zbori mozirske osemletke. Škoda je le, da je celotni svečanosti ponagajalo hladno in mokro vreme.

J. P.

Glin odlikovan

V delovni organizaciji združenega dela Gorenje-Glin Nazarje so letošnji dan samoupravljavcev proslavili nadsveto. Na svečani seji delavskega sveta so v soboto podelili državna odlikovanja in posebna pismena priznanja, ki so jih delovna organizacija in številni posamezniki prejeli ob lanskem 80-letnici lesne industrije v Gornji Savinjski dolini in ob 30-letnici samoupravljanja v tej delovni organizaciji. Član predsedstva SR Slovenije in častni občan mozirske občine Tone Bole je delovni organizaciji Gorenje-Glin Nazarje podelil Red dela z zlatim vencem.

Nekaj izveščkov iz utemeljitve zagotovo ne bo odveč. V njej med drugim piše: „Nazarjska lesna industrija je dala številne prvorce, ki so z drugimi aktivisti NOB organizirali osvobodilno gibanje v Gornji Savinjski dolini. Številni borci tega kolektiva so žrtvovali svoja življenja v borbah proti fašističnim zavojalcem, mnogo družin je bilo pregnanih v zloglasna taborišča smrti, od koder se mnogi niso vrnili na svoje domove. Delavci so sabotirali okupatorsko proizvodnjo, v delavnicah pa so ilegalno popravljali orožje ter materialno in moralno podpirali NOV. Ob osvoboditvi Gornje Savinjske doline so delavci organizirali ekipe za obnovo požganih poslopij in podrtih mostov. Borci NOB so bili jedro obnove in graditve novih proizvodnih zmogljivosti in novih odnosov med ljudmi. Ne le znotraj kolektiva, prevzemali so odgovorne družbenopolitične funkcije v občini.“

V času povojne izgradnje in obnove narodnega gospodarstva je bila lesna industrija postavljena pred težke in odgovorne naloge. Izpolniti je bilo treba

zahtevne načrte predelave in oddaje lesa za obnovo porušeni domov, komunikacij, industrije in za izvoz, s katerim so zagotavljali nakup hrane. Delovni kolektiv se je vseskozi zavedal teh nalog in jih je z veliko delovno vnemo in odgovornostjo izpolnjeval. Pri tem je zavestno posegel v izkoriščanje gozdov preko njihovih obnovitvenih možnosti, v predelavi pa so delavci delali dan in noč, tudi ob sobotah, nedeljah in praznikih. Priznanje „udarnik“ je prejelo več kot 10 odstotkov delavcev.

V povojnem obdobju je lesna industrija predstavljala bazo za razvoj industrijskega delavstva. Na metodah dela in delovnih izkušnjah lesne industrije je temeljil razvoj novih dejavnosti v občini. Delavci lesne industrije so ta razvoj podpirali materialno in kadrovske, s tem pa so se večkrat prostovoljno odrekli lastnemu hitrejšemu razvoju.“

Tone Bole je zbranim tudi spregovoril. V svojem govoru je orisal razvoj in pomen nazarjske lesne industrije, nosilke razvoja Gornje Savinjske doline. Med drugim je dejal: „Zgodovina vaše tovarne ni zgodovina strojev in stavb, pač pa je predvsem zgodovina delavcev, delavskega razreda, oblikovanja naprednih gibanj v kolektivu in v njegovi bližnji in daljnji okolici.“

Predsednik izvršnega sveta skupščine občine Mozirje Tone Vrhovnik je nato podelil državna odlikovanja 18 zaslužnim delavcem, posebna pismena priznanja ob 80-letnici lesne industrije in ob 30-letnici samoupravljanja pa je prejelo 117 delavcev in upokojencev. V imenu delovne organizacije se je za visoko odlikovanje zahvalil Ivo Bastl, v imenu vseh nagradencev pa Marjan Dobrovc. Oba sta poudarila, da so odlikovanja ne le priznanja za minulo delo, temveč predvsem spodbuda in obveza za boljše in še uspešnejše delo v prihodnje.

J. P.

Zazidalni načrt v Solčavi

Izvršni svet SO Mozirje je pripravil odlok o zazidalnem načrtu „Medica“ v Solčavi. Pri urejanju nove soseske bo potrebno razširiti prostor ob regionalni cesti za avtobusno postajališče. Pridobili bodo 21 stavbnih parcel. Seveda predhodno vsemu urejanjem zemljišča, kot to predpisi zahtevajo. Takšno komunalno urejanje zemljišča je zahtevna stvar, treba je poskrbeti za dovode vode, elektrike in urediti cestišča.

Krajevna skupnost razmišlja o ustanovitvi stanovanjske zadruge, saj bi njeni člani imeli določene koristi od tega. Glede komunalnega urejanja bodoče stanovanjske soseske pa se še niso odločili kdo bi ta dela prevzel.

Vsekakor pa bo treba poskrbeti tudi za uveljavljanje kraju primerne gradnje. Dogovorili so se za primerne hiše, ki bodo po izgledu sodile v to okolje.

Skrb za zdravje delavcev

V delovni organizaciji Eltroj so se odločili za zdravstveni pregled vseh delavcev. Opravili so ga v enoti ZD Nazarje. Pregledali so 334 članov kolektiva in ugotovili, da je od tega 173 zdravih, medtem ko se jih 161 ni počutilo zdrave. S podrobnimi pregledi so ugotovili razne obolenosti, največ odstopov od normale so beležili pri vidu, kar 43 pregledanih ima težave s slušom in tako naprej.

Povprašali so jih tudi, če so z delom zadovoljni, le 10 delavcev je izjavilo, da niso zadovoljni. V zaključku

poročila je specialist za medicino dela dr. Franc Širko zapisal: „Preventivni zdravstveni pregled celotnega kolektiva je bil gotovo potreben, saj to dokazujejo navedeni podatki o zdravstvenem stanju. Ob pregledu nismo ugotovili težjih neopopravljivih bolezenskih stanj.“

Zdravnik je predlagal možnost aktivno organiziranega odmora v obliki prostih vaj ali drugega načina razgibanja in v razmislek več krajših odmorov med delom.

(Izvešček „Kroj“ – 3)

Nedokončana planinska postojanka celjskega PD v Logarski dolini

TV pretvornik za Zadretje

V marcu je bil sklican sestanek na občini Mozirje katerega so se udeležili predstavniki RTV, KS Šmartno/Dreti, Bočna in Skupščine občine Mozirje. Na tem sestanku je bilo dogovorjeno, da se izvršijo ustrezne meritve signala in določi najugodnejša lokacija novega TV pretvornika, ki ga je nujno zgraditi. Meritve so narekovale lokacijo novega pretvornika v Florjanu nad Gornjim gradom. Na sestanku so bile sprejete medsebojne obveznosti in pravice tako RTV in KS katerih interese zastopa Skupščina občine Mozirje. V teku se intenzivno pridobivajo soglasja za lokacijsko dovoljenje, katerega mora pridobiti občina, gradbeno dovoljenje pa bo izdal pristojni republiški organ.

V juliju smo dobili v podpis pogodbo o izgradnji omenjenega pretvornika. Pogodbene obveznosti za KS oziroma občino so: postavitve objekta za tipsko pretvorniško hišico, dovod trofazne električne energije z ozemljitvijo, ureditev temeljev za antenski stolp in služnostno pravico uporabe zemljišča za dostop k pretvorniku. Po ureditvi zgoraj navedenih nalog bo RTV Ljubljana opremila in montirala potrebne aparature v 90 dneh. Ob tem nastajajo številne težave (elektrika itd.). Upamo, da bo pretvornik zgrajen še v letošnjem letu, ob tem pa bomo morali s skupnimi močmi iskati rešitev, da se nepokrite lise s TV sprejemom čimprej odstranijo z območja občine.

H. Č.

Obisk iz Črne gore

V začetku julija se je mudila pri nas na obisku petčlanska strokovna delegacija iz Centra za pospeševanje kmetijstva SR Črne gore.

Na priporočilo predsednika Zveznega komiteja za kmetijstvo tov. Milovana Zidarja so prišli proučevati naše izkušnje pri gospodarjenju v hribovskem svetu. Se posebej so se zanimali za tehnološko pridelovanje krme, pašno rejo govedi in selekcijsko ter reprodukcijsko delo v živinoreji, ker bi radi naše izkušnje s pridom uporabili pri pospeševanju kmetijstva v njihovih pogojih.

V zaključnem razgovoru na Skupščini občine Mozirje so izrazili navdušenje nad živino-

rejskimi dosežki in vsem, kar so videli na obiskanih hribovskih kmetijah. Hkrati so izrazili željo po dolgoročnem poslovnem sodelovanju z našo zadrujo, saj potrebujejo letno cca 400 glav plemenskih telic sivojave pasme. Dogovorili smo se, da bi del njihovih potreb po nakupu plemenskih telic lahko zadovoljili pod pogojem, da sklenejo z ZKZ dolgoročno pogodbo o nakupu, da bi naša pospeševalna služba nosila manj rizika za smejlje usmerjanje živinorejcev v povečano vzrejo kvalitetnih plemenskih telic, rejci pa bi imeli trdnjše jamstvo za zanesljivo prodajo vseh tržnih viškov.

L. PLAZNIK

Samo kri nadomesti kri

Ker lahko SAMO KRI NADOMESTI KRI, je potrebno vse več krvi. Poleg tega je kri marsikdaj nenadomestljivo zdravilo in pogoj za večje operacije. Zasluga prostovolnih krvodajalcev je, da pri nas še nikdar ni zmanjkalo krvi.

Prostovoljno krvodajalstvo organizira Rdeči križ, ki za vsako občino in kraj določi dneve in kraje odvzema krvi, lahko pa jo damo tudi izven teh dni.

Odvzem krvi ni nevaren ali škodljiv, saj vsak zdrav človek to „izgubo“ nadomesti že v kratkem času. Zato bi bilo prav, da bi vsakdo izmed nas vsaj enkrat v življenju dal kri, saj je krvodajalstvo izraz največje solidarnosti med ljudmi. Pri tem ne smemo pozabiti, da v Sloveniji potrebujemo vsak dan 250 krvodajalcev.

Kri ni samo dragoceno zdravilo, ona simbolizira človeške vezi, prijateljstvo, nesebičnost in plemenitost. Povezuje vse narode sveta. Nalogo zbrati tolikšno število krvodajalcev, da je vsak trenutek zagotovljena

vsakemu bolniku, porodnici ali nesrečencu, v kateri koli naši bolnišnici zadostna količina ustreznih krvi, je mogoča prevzeti in uspešno rešiti le organizacija Rdečega križa. Pravilnim pojasnjevanjem o potrebi za kri, njenem učinku in nenadomestljivosti, s tovarniškimi preparati pa za zdravstveni delavci veliki pomagajo pri stalni težki in odgovorni organizaciji Rdečega križa. Darovanje krvi je najvažnejša pomoč, ki jo daje zdrav človek. Kri ne škoduje darovalcu in da bi njegova kri ne škodovala bolnikom. Kri lahko daruje vsak zdrav človek po dopolnitvi 18. leta starosti.

Ko se odločimo, da bomo postali prostovoljni krvodajalec ne smemo pozabiti na to, da KRI DAJEMO DANES – MORDA JO BOMO ŽE JUTRI POTREBOVALI TUDI SAMI!

M. JEŽOVNIK

Živinorejska razstava

8. septembra bomo organizirali regijsko živinorejsko razstavo sivojavega goveda v Ljubiji pri Mozirju, s katero želimo delovno proslaviti 20 letnico ZKZ in se hkrati vključiti v program praznovanja letošnjega občinskega praznika. Obseg razstave bo cca 120 glav govedi s posebnim poudarkom na mladih kravah v čistem kombiniranem tipu in poudarjenem mlečnem tipu.

Razstavljale bodo vse tri kmetijske organizacije celjske regije, ki izvajajo načrtno selekcijo sivojavega goveda in sicer: KIT ZKZ Mozirje cca 95 glav, HMEZAD KZ Savinjska dolina Zalec cca 18 glav, ERA – TOK Šoštanj cca 15 glav. Za popestritev bo prikazana tudi

kolekcija pitancev, ovac in konj iz domačih rej Zgornjesavinjske doline.

Pokroviteljstvo nad jubilejno razstavo ob 20 letnici ZKZ je prevzela DO Ljubljanske mlekarne, strokovna odbira živine in organizacija razstave pa bo potekala pod vodstvom selekcijske službe Živinorejsko-veterinarskega zavoda Celje.

Upamo, da bo razstava zgleden odraz, uspehov dolgoletnega in načrtnega dela na področju selekcije in reprodukcije SR goveda na širšem celjskem območju. Nedvomno pa bo pomenila novo vzpodbudo rejcem in strokovnim službam za doseganje še višjih rej-skih ciljev.

L. PLAZNIK

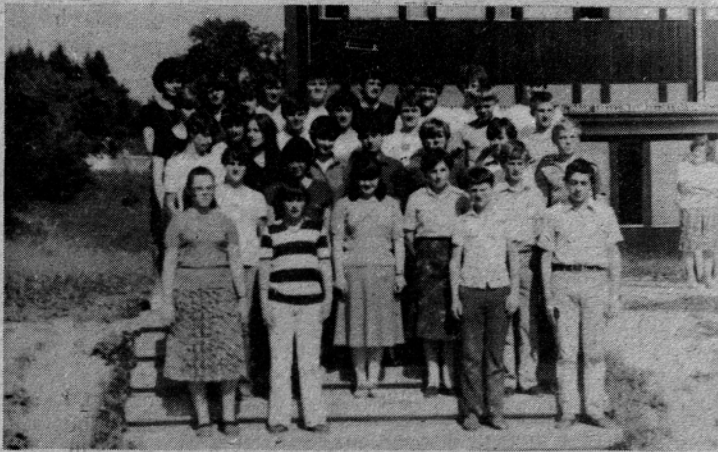
Delovni čas določen

Izvršni svet SO Mozirje je izdelal predlog spremembe odloka o delovnem času na področju prometa blaga na drobno, zdravstva, gostinstva, obrti in druge storitvene dejavnosti. Skupščina je predpis sprejela kot je bil predlagan. Sprememba bo zajela bencinske črpalke, ki naj bi v času turistične sezone poslovale od 6. do 21. ure. Nakazali so tudi potrebo proučiti odpiralni čas poštne bank, da bi lahko pozneje tudi te ustrezno zajeli v odloku.

8. a razred OŠ MOZIRJE:

Franc Beričnik, Jože Brezovnik, Peter Brezovnik, Branko Černešek, Janez Čopar, Radovan Gostečnik, Stanislav Jurkovnik, Andrej Novak, Igor Oprčan, Franc Orel, Anton Podvratnik, Anton Steblovnik, Vincenc Stopar, Bojan Žerjav, Darja Es, Elizabeta Felicijan, Sonja France, Alojzija Fužir, Marija Gostečnik, Alojzija Herlah, Metka Hriberšek, Andreja Janžovnik, Romana Korenjak, Marjana Markuš, Elizabeta Orel, Božena Purnat, Silvestra Rebersak, Damjana Rožič, Brigita Travnar, Damjana Tisnikar, Elizabeta Weis, Nevenka Žehelj, manjka Milan Škreblin, razredničarka Anka Rakun.

8. b razred OŠ MOZIRJE:

Roman Bider, Stanislav Bojnc, Ciril Dimec, Andrej Glušič, Martin Jurak, Stanko Kopušar, Peter Kuster, Mladen Novak, Ivan Pečnik, Marko Petrin, Peter Prisljan, Niko Sedovnik, Marjan Tevž, Janko Vratnik, Marko Železnik, Jožica Blekač, Suzana Brunet, Lidija Časl, Antonija Finkšt, Stanislava Hlačun, Marija Hren, Jožica Hudournik, Martina Klemenšek, Ema Kolenc, Fanika Kos, Antonija Krivec, Poličnik Romana, Irena Remic, Marija Senica, Tatjana Žehelj, Anica Žunter, manjka Zdenka Žagar, razredničarka Tatjana Radotič.

8. c razred OŠ MOZIRJE:

Slavko Brezovnik, Anton Časl, Roman Dobovičnik, Janko Govek, Jože Ivanović, Jernej Jeraj, Ludvik Kočar, Andrej Krajnc, Matija Petrin, Štefko Rosenstein, Zvonko Tkavc, Sabina Bastl, Andreja Beričnik, Simona Borsnak, Milena Cigale, Nataša Cigale, Marija Dežnik, Valerija Gričar, Aleksandra Hlačun, Jožica Hlastec, Jarica Hriberšek, Nada Jeraj, Zdenka Jerina, Marija Kolar, Irena Koren, Marija Korenjak, Marjana Prisljan, Saša Štiglic, Martina Vrtnak, razredničarka Vika Lenovšek.

Osmošolci smo se poslovili

Kot že mnogi pred nami smo tudi letošnji osmošolci ohranili tradicijo na mozirski šoli. Predali smo ključ našim znanec – sedmošolcem. Ta ključ naj bi bil dokaz za več pravic in obenem za mnogo več dolžnosti. Sedmošolce smo pozdravili s himno: (melodijo smo si sposodili od pesmi „Jaz pa pojdem na Gorenjsko“)

*Osmošolci smo mozirski
vsi nabriti kar se da,
vsak od nog do glave priča,
da je brihtna glavica.*

*Že se prava stran pokaže,
ko je treba zgodaj vstati;
v šoli se debelo laže,
da je moral pozno spat.*

*Marsikdo mu ne verjame,
ker se večkrat to zgodi,
jeza mu zato ostane,
pa še ta nič prida ni.*

*Zvonec ga odreši muke,
že se k malici podi,
vedno hoče biti prvi,
da mu hrana ne zbeži.*

*Kmalu parček z roko v roki,
nič več tiho, naskrivaj,
mlajšim lep so zgled in vzori,
saj bo šole kmalu kraj.*

*Puberteta je na višku,
pedagoge res skrbi,
če se leto bo izteklo,
kot si marsikdo želi.*

*Slaščičarna je pomembna,
vsi učenje zdaj na stran,
cigareti na programu
učiteljem uničijo dan.*

*Mnogo škode, mnogo besa
sedmošolce čaka še,
ker vladarski tron je iz lesa,
ki kedaj polomi se.*

*Krepko pljunite v ročice,
kot smo delali mi vsi,
iskalci morte bit resnice,
pa čeprav vas kaj boli.*

*Takšni vseč smo vsem od kraja
in ponosni kar se da,
spominjali se bomo raja,
ki ga naša skrb je ustvarila.*

8. a razred OŠ LJUBNO:

Miroslav Ermenc, Božidar Kumprej, Alojz Podkrižnik, Iztok Podkrižnik, Milan Poličnik, Tomaž Poličnik, Miran Račnik, Ivan Štorgelj, Slavko Volovlek, Elizabeta Bogdan, Mateja Cerar, Danica Govek, Andreja Hrešan, Marjeta Hudohmet, Marija Pustoslemšek, Silva Ročnik, Amalija Vertot, manjka Barbara Brezovnik, razredničarka Marija Grohar.

8. a razred OŠ LUČE:

Ljubo Kosmač, Jože Kosmač, Vlado Kosmač, Ivan Metulj, Ivan Prepadnik, Ciril Rosc, Metod Rosc, Robert Supin, Branko Zamernik, Maks Zamernik, Heda Gerzelj, Ana Kladnik, Bernarda Obojnik, Ana Pečovnik, Anita Podbrežnik, Nina Podbrežnik, Marija Selišnik, Ljudmila Slapnik, Marija Zamernik, Alojz Podbregar, Niko Podbregar, razrednik Franček Ajnik.

8. b razred OŠ LUČE:

Peter Breznik, Franjo Moličnik, Marjan Ošep, Viktor Pavlič, Peter Resnik, Vmko Rihar, Janko Roblek, Marko Vavdi, Jožica Arnič, Bernarda Breznik, Majda Podbregar, Marija Škrubej (P), Marija Škrubelj (R), Ivanka Voler, Marica Zamernik, Urška Zamernik, Anton Pavlič, Vladimir Plesnik, Matija Podbregar, Franc Robnik, Ana Voler, razredničarka Dora Vrtnik.

8. b razred OŠ LJUBNO:

Uroš Bolko, Damijan Hribernik, Anton Jeraj, Martin Lenko, Franje Naraločnik, Uroš Naraločnik, Matjaž Nerat, Marko Orešnik, Franc Potočnik, Jožefa Brglez, Irena Jakob, Zdenka Kovač, Marjana Kranjc, Tatjana Marovt, Jožefa Mlinar, Ana Orešnik, Damjana Orešnik, Helena Orešnik, Suzana Sočič, Marija Tostovrtnik, Nada Vidakovič, razredničarka Lenka Kralj.

O zaposlovanju

Na zadnji skupščini SIS za zaposlovanje so sprejeli listo manjkajočih poklicev v naši občini. Seveda se ob tem upošteva potreba sosednih občin za nekatere poklice, kot rudar, gradbeni delavec in podobno. Med manjkajoče poklice sodijo: kmetijski, rudarji, kovinarji, električarji, zidarji, tesarji, železokrivci, mizarji, natakari, gozdarji, pleskarji, mesarji, peki, grafični delavci, metalurški tehniki, strojni, gradbeni, larski inženirji, dipl. inž. strojništva, gradbeništva, elektrotehnike itd. Še cela vrsta poklicev je na listi.

Ugotovili so dalje, da okoli 70 ljudi v naši občini išče zaposlitev. Seveda se bo najbrž to število povečalo. V glavnem sicerje dela nekvalificirani delavci. Nekateri so že dolgo na seznamu nezaposlenih, je pa okoli 40 takšnih, ki delo odklanjajo, ti seveda niso deležni družbene podpore. Posebno skrb bo treba posvetiti zaposlovanju invalidnih oseb. Glede tega se v delovnih organizacijah nezadostno organizirajo. Premalo je delovnih mest za invalide, saj bi mnogi med njimi radi delali in niti najmanj ni človečno, da jim ne nudimo prilike za vključevanje v družbo delovnih ljudi.

V prvem polletju 1981 je bilo stanje zadovoljivo glede zaposlovanja v neposredno proizvodnjo. Tudi sicer razmer ne moremo smatrati kot zaskrbljujoče. Žal pa je še vedno preveč nagnjenosti k izobraževanju za pisarniške poklice, ki pa v času utrjevanja gospodarstva nimajo velike bodočnosti. Več bi kazalo opozarjati na pravilno poklicno usmerjanje, ne pa potem negodovati, ko nekdo v pisarni ne najde dela.

Predsednik izvršnega odbora SIS za zaposlovanje Rade Rakun je opozoril na dobro pripravljenost delovnih organizacij za proizvodni pouk v okviru usmerjenega izobraževanja. 9 organizacij združenega dela se na to zahtevno nalogo z vso resnostjo pripravljajo. Pouk se bo pričel februarja 1982. Da bi stvari dobro usmerili so sklicali razgovor s predstavniki kolektivov. Tudi sindikati nudijo pobudi vso pomoč. Seveda bo uspeh prizadevanj odvisen predvsem od neposrednih proizvajalcev, ki bodo delali z mladimi. Pa tudi od dobrega mentorja je marsikaj odvisno. Mladi se bodo namreč prvič srečali z delom, ki bi ga naj pozneje opravljali, zato je ta korak med delovne ljudi treba resnično pozorno spremljati.

Obvestilo

Samoupravna interesna skupnost za zaposlovanje in štipendiranje občine Mozirje obvešča mlade delavce, ki se izobražujejo ob delu in iz dela, da je podaljšani razpisni rok za štipendije iz TITOVEGA SKLADA do 15. 8. 1981. Zainteresirani mladi delavci lahko dobijo informacije ali pri Občinski konferenci ZSMS ali pa pri Strokovni službi za zaposlovanje Mozirje.

Preverjanje stanja

Gospodarske razmere v državi in izven nje vplivajo tudi na poslovanje naših delovnih organizacij. Da bi ugotovili kako je glede tega v delovnih kolektivih je izvršni svet SO Mozirje oblikoval dve delovni skupini iz lastnih vrst in predstavnikov javnega življenja. Obiskali bosta organizacije združenega dela.

Na razgovorih sodelujejo poslovodni delavci, predsedniki

samoupravnih organov in delegacij ter predstavniki družbeno-političnih organizacij v podjetju. Proučili bodo naložbe, potek proizvodnje, razmere na trgu, delitev osebnih dohodkov in zaposlovanje, skupno porabo, likvidnost in družbeno samozasčito. Po opravljenih razgovorih, ti so v teku, bodo pripravili analizo stanja, ki bo služila sprejemanju ustreznih ukrepov.

CILINDRIČNE IN AVTO KLJUČE IZDELA TAKOJ
Janez Klemenak,
Mozirje 138

Razglas

Oddelek za občo upravo Skupščine občine Mozirje

OBVEŠČA da so bili najdeni naslednji predmeti:

1. moško kolo znamke ROG
2. varnostni šlem
3. denarnica s 1.048,20 din

1 kom
1 kom

Najdeni predmeti so shranjeni pri Skupščini občine Mozirje Oddelek za občo upravo. Lastnike vabimo, da izgubljene predmete dvignejo v roku treh mesecev od dneva objave tega razglašila na razglasnih deskah krajevnih uradov. Če v tem roku lastnik ne bo dvignil izgubljenega predmeta, bo le-ta v korist občine.

Spomini prvoborca

Visoko priznanje, ki ga je namenila Zveza borcev NOV Jugoslavije našemu občanu in spomeničarju Jožetu Planovšku je ponovno opozorilo na velike zasluge tega, sicer skromnega človeka v Nazarjah. V ljubljani so mu podelili plaketo Zveze združenj borcev NOV Jugoslavije. Iskreno čestitamo!

Vedno pripravljen za razgovor, je Jože Planovšek ob našem obisku pobilskral po spominu na dni upora v svojem domačem kraju. Bilo je leta 1941, takoj po okupaciji naše domovine, ko so številni delavci v takratnem lesnem podjetju v Nazarjah pričeli delovati organizirano proti nasilju Nemcev. Dovolj hitro so namreč spoznali nakane tujcev, ki so nameravali zatreti sleherni narodnostno zavest naših ljudi.

Jože Planovšek

Najprej so se zbirali najzanesljivejši iz vrst delavcev, nato pa se je njih krog širil. Nabirali so orožje, vojaško opremo in drugo, kar so borci v gozdu potrebovali. Na Dobrovljah je takrat že bilo zbirališče in zatočišče partizanov. Tja so prenašali nabrano. Če so od samega začetka bili v krogu organizatorjev Ivan Mogu, Jože Planovšek in Tone Remic, so pozneje pomagali še drugi. Prva zveza z enotami borcev na Dobrovljah je bila vzpostavljena po Ivanu Moguju, ki je bil gozdar in je tako našel priliko za povezavo. Pri tem ne gre pozabiti mnoge aktiviste, ki so pomagali predvsem pri spravi vojaške opreme v gozdove.

Pomlad 1942 je prinesla organizacijo OF v Zlavorju za okolico Nazarj. Kaj hitro pa je prišlo do vdora izdajalcev in odbor je bil izdan. Nekateri člani so se pravočasno rešili v partizane, drugi pa so padli pod streli okupatorja v Celju.

Seveda so številni borci iz prvih dni vstaje padli kot

partizani enot, ki so delovale na območju Gornje Savinjske doline. Kaj kmalu je vojna vihra pobrala oba brata Remic, Jože Planovšek pa se je v glavnem boril v dolini, tu je dočkal tudi osvoboditev. Jože Planovšek se je najprej izučil za kovača pri mojstru Pukartu, kjer je delal do leta 1932 kot pomočnik. Nato je našel zaposlitev v takratnem podjetju Marijin grad (škofovsko lesno podjetje) v Nazarjah, kjer je delal kot kovinar v mehanični delavnici. Spominja se, da se takrat delavci niso kaj dosti povezovali. Niso bili organizirani niti sindikalno, niti politično. Čeprav jih je bilo preko 300 niso iskali svojih pravic organizirano. Temu je krivo dejstvo, da je bilo takrat Nazarje daleč od drugih industrijskih središč in tako ni bilo proletarske zavesti. Razen tega pa je bil življenjski delavski. Zaposlitev so iskali predvsem tisti, ki so razpolagali z malo zemlje in so si s prejemki iz dela zagotavljali skromno življenje. Podjetje je že daleč pred vojno imelo zabojarjo, kotlovnico, žago, mehanično delavnico in sušilnico. Delavci pa so hodili z večine na delo kar peš iz okolice kakih 6 kilometrov. Še koles je takrat bilo malo. Prve organizirane oblike sindikalnega gibanja so bile opazne po letu 1938, ko je med delavce prodrla Jugoslovanska strokovna zveza. Dobili so prve delavske zapupnike, vendar do hujših mezdskih gibanj ni prišlo.

Bili so težki časi, ko ni bilo denarja v podjetju in delavci včasih niso dobili po tri mesece plače. Zato so ustanovili delavski konzum, ki ga je kreditiralo podjetje, delavcem pa so dali na up najnujnejše za življenje. Ko pa so dobili plačo, so vse poravnali. Vedeti je treba, da je tiste dni bilo v dolini veliko proste delovne sile, zato so delavci marsikaj potrpteli.

Ob koncu razgovora smo Jožeta Planovška vprašali kaj bi bilo njegovo sporočilo mladim. Takole je zamišljeno dejal: „Ne želim jim tako težkega življenja, kot smo ga mi imeli. Tudi ne naporov, ki smo jih preživljali kot borci NOV. Zato naj skrbno ohranjajo pridobitve osvobodilnega boja in se pri tem bolj zavedajo, kakšna dragocenost je svoboda. Pogosta negotovanja niso na mestu, saj slabijo vero v lastne sposobnosti in v naš samoupravni socializem.“

Dovolj dobra izbira in lepa ureditev razveseljuje kupce v samopostrežni trgovini Savinje v Mozirju

Potrošnikom v Mozirju odleglo

Ko so odprli novo samopostrežno trgovino v Mozirju je bil takšen naval, da marsikdo ni vstrajal med množico. Mnogo je bilo radovednežev, ki so donedavna dvomili, da bo nova trgovina zadostila njihovim željam. Pa še dan pred prazniki je bil, zato so bile potrebe potrošnikov večje.

Pri „Savinji“ pravijo, da so želeli čimprej ustrezni potrošnikom, zato so samopostrežno trgovino odprli prej kot blagovnico v celoti. Za obe ostali nadstropji jim je še manjkala oprema.

Prve utise zaposlenih je opisovala Jožica Veber. Trgovina je odprta od 7. do 18,30, ob sobotah pa le do 15. ure. S tremi blagajnami zmorejo tudi večji naval kupcev. Stranka mora sicer zložiti blago na tekoči trak, vendar je to bolje kot čakati dolgo pred blagajno. Hitreje gre vsekakor. Bile so sicer pripombe, pa bodo potrošniki sami videli, da je tako bolje. Tudi delavci so se težje znašli v novih delovnih pogojih. Ti so neprimerno boljši, kot so bili v stari trgovini. V primeri s staro ureditvijo omogoča nova za 50 % večjo propustnost pri blagajnah. V prvih dneh je bil promet daleč nad pričakovanji, 100 % večji od povprečnega v stari poslovalnici. Prvi dan so prodali za 45 starih milijonov dinarjev. To je za živilsko trgovino veliko! Tudi to se dobro

Marija Novak

odraža, da so vsa živila pod eno streho. Oprema pa omogoča sodobno in zdravstveno neoporečno poslovanje. Na založenost ni bilo pripomb. Obetajo, da se glede tega ne bo v okviru danih možnosti nič spremenilo!

Marija Novak iz Mozirja kupuje stalno v Mozirju za 4 člansko družino. Na vprašanje, kako ji je všeč nova trgovina je odgovorila, da je zelo lepa, dobro založena, da so delavci prijazni in se trudijo ustreči

Fanika Miklavčič

potrošnikom. Seveda bi morali skrbeti, da bo založenost vedno taka kot je bila prve dni. Morda bi lahko pri mesu imeli še več izbire. Za gospodinjjo pomeni velik prihranek na času, če lahko nakupi kar na enem mestu. Nakupovanje samo pa je hitrejšo, saj je pregled blaga zelo dober. Ko bo blagovnica v celoti odprta bo za potrošnike mnogo lažje, saj vsakdo nima svojega prevoza, da bi se vozil nakupovati v drug kraj.

Fanika Miklavčič iz Mozirja je nakupovala za 8 člansko družino. Kot sama pravi se prvi dan ni prav znašla v novih prostorih. Vendar je sedaj že lažje. Res, blaga je dosti in tudi pregledno je zloženo. Delavci v trgovini so se zelo potrudili in se trudijo naprej. Tako naj tudi ostane. Založenost je takšna, kot jo pač prej nismo bili vajeni, da bi le tako ostalo! Seveda bo prav prišla še ostala ponudba blaga, ki se predvideva v zgradbi blagovnice. Potem res ne bo vzrokov za odliv denarja v druge kraje. Za gospodinjje odpade tisto „tekanje“ po trgu, ko je sedaj vse na enem mestu. Pa še to, okolje so lepo uredili, tako je nova blagovnica kar nekako vzrasla v ta del Mozirja.

Avtobusna postaja v Mozirju?

Izvršni svet SO Mozirje je že nekajkrat razpravljal o urbanističnih rešitvah v posameznih krajih doline. Posebno pereče vprašanje zazidalnega načrta je nedvomno v Mozirju, zato so ga že naročili pri Razvojnem centru v Celju. Z njim je potrebno razrešiti kje bo stala avtobusna postaja, kje bo hotel in kod bo vodila obvoznica skupno s kolektorem. Kot smo že svoječasno poročali, sta bili za obvoznico mimo Mozirja predvideni dve možnosti. Ena bi zahtevala zelo drago naložbo, saj bi morali zgraditi nov most prek Savinje, druga ki ima trenutno več pristašev, ker je cenejša, pa naj bi peljala preko Lav do priključka na glavno cesto proti Nazarjem. Avtobusna postaja bo najbrž v tistem delu Lav, nekako nasproti priključka ceste proti Šmihelu. Hotel pa bo verjetno zgrajen na predelu za transformatorjem, ki stoji ob cesti proti mostu v Loke. Seveda so to le domneve, ki jih bodo načrtovalci na kraju samem dokončno razrešili.

Načrt bo stal okoli 150 starih milijonov, ni pa še povsem jasno kdo ga bo plačal. Vsekakor bo treba v to vključiti turistične organizacije kraja, Izletnik iz Celja pa naj bi sodeloval kot nosilec prometnih zvez, del sredstev bo zagotovila občina.

Revolucionarka od mladih nog

Pred časom so izročili visoko odlikovanje (red zaslug za narod s srebrno zvezdo) Jožici Košir. Kratka obrazložitev pove, da gre za dolgoletno delo v delavskem gibanju in zasluge v osvobodilnem boju.

Za njo, ki je rojena v Nazarjah pred 76 leti in je nato 50 let živel v Ljubljani, ki je nosilka mnogih priznanj in odličij, je na jesen življenja bilo priznanje Predsedstva SFRJ dokaz, da jo družba za katero je toliko delala ni pozabila. Sindikati so ji že leta 1975 podelili zlato značko, mesto Ljubljana ji je izročilo posebno priznanje za revolucionarno delo. Jožica Košir živi od 1970 leta v dolini, v bližini svojega sina na Gorici.

Mnogi zapisi govorijo o njenih delih, o njenem prizadevanju za delavske pravice. Kot tekstilna delavka je bila pred vojno zaposlena v tovarni Eifler v Ljubljani. V času velike tekstilne stavke leta 1936 je bila delavska zaupnica. O njej je zapisano v zborniku Ob 20 letnici velike tekstilne stavke v Sloveniji na strani 91 ... „Posebna skupina, ki jo je vodila delavska zaupnica Joža Košir in v kateri so bile skoraj same delavke, je šla za mojstrom Dejemkom. Delavke so obstopile snovalni stroj, tkalec Albin Kovčar pa je stopil pred mojstra, pokazal s prstom na vrata in zakričal – mojster čas je prišel, ven! ...“

Takrat je imela Koširjeva važno zadolžitev v stavkovnem odboru. Kot borka za delavske pravice je bila trn v peti podjetnikom, to pa je občutila tudi

Joža Košir

po prihodu Italijanov v Ljubljano. Kmalu je stopila na pot trpljenja, mučenja in ponižanja. Ta pot se je končala šele leta 1945 v italijanski internaciji. Avgusta 1945 se je vrnila v Slovenijo in se takoj vključila v napore za izgradnjo domovine.

O sebi pripoveduje nerada, dasiravno se jo spominjajo najvidnejši revolucionarji. O njej je svoječasno spregovorila tudi Pepca Kardelj. Na svojo bogato preteklost gleda z zaupanjem v mladi rod, ki naj bi stopal po njeni in njej podobni poti.

Enotna recepcija v Mozirju

Že površen pogled na število nočitev v zadnjih desetih letih nam pove, da število gostov krepko upada. Zakaj? Vzrokov je več, ustavlja pa bi se le pri enem, verjetno najpomembnejšem.

V dolini deluje pet turističnih društev, ki so pred desetimi leti in več bila edini nosilec razvoja turizma v posameznih krajih. Gostje, ki so samoiniciativno prihajali na dopust v naše kraje, več kot mir, čisti zrak in prijaznost niso potrebovali. Z razvojem turizma, predvsem pa z dvigom življenjskega standarda, je gost zahteval več, poleg že navedenega še kulturne prireditve, organizirane ogleda, zabavo in konec koncev boljše namestitve. Tu pa se je zataknilo! Gostinstvo, ki je bilo povsem razdrobljeno, ni moglo v investicije, turistična društva pa niso bila pripravljena podreti pregraj med kraji in nastopiti enotno.

Zaradi vsega tega, se gostje v dolino niso več vračali, novih ni bilo in tako lahko že sredi sezone govorimo o slabi turistični zetvi.

Pokazala se je nujnost ustanovitve enotne recepcije, ki bi pospeševala turistično dejavnost, vodila goste ponovno v dolino in vsaj delno potrdila turistični potencial gornje Savinjske doline. In zdaj je tu!

Ob veliki podpori izvršnega sveta SO Mozirje, so združili v novem Turist biroju v Mozirju svoj interes: GP Turist Nazarje, Rdeča dvorana Velenje, ZKZ Mozirje, Izletnik Celje, Obrtno združenje Mozirje – sekcija gostinstvo in Turistična zveza Mozirje.

Biro bo opravljal kompletno delo na področju turizma v dolini. Med najpomembnejša dela spadajo:

Zagotovil bo enotno turistično ponudbo in jo prodajal (zimski in letni oddih v dolini, izleti in druge dejavnosti za goste, kmečki turizem, vodenje gostov po dolini). Posredoval bo izlete in ekskurzije vsem delovnim organizacijam in društvom in organiziral individualne izlete po domovini in tujini. Sodeloval bo pri pripravi turističnega koledarja in pri organizaciji prireditev. Opravljal bo propagandno dejavnost za dolino. Dajal obiskovalcem doline kompletne informacije glede bivanja, ogledov, zanimivosti, ipd. Dala bo veliko. Seveda bo preteklo nekaj časa, preden bodo vidni pravi rezultati, toda na dlani je, da je dolina dobila nekaj, kar je potrebovala že mnogo prej.

Pričakujemo vas, da nas obiščete! Vodka Turist biroja Mozirje – ROBERT KLEMENAK

Borci so slavili

Praznični dan so v Gornji Savinjski dolini pripravili vrsto različnih prireditev s katerimi so borci, mladina, občani in delovni ljudje proslavili 4. julij. Tudi vreme je tokrat potreglo prirediteljem, zato so bili trenutki obujanja spominov in sproščenega veselja še toliko lepši. Najprej velja omeniti svečano sejo predsedstva občinskega odbora ZZB

NOV Mozirje, ki je bila v petek popoldne. Članom je ob prazniku spregovoril predsednik občinskega odbora Jože Celinšek.

Tudi letos so se izkazali marljivi planinci iz Gornjega grada, ki so v sodelovanju s krajevno borčevsko organizacijo pripravili tradicionalni pohod na Menino planino in ga seveda povezali s srečanjem borcev Gornje Savinjske in Tuhinjske doline. Pohodnikov je bilo veliko, vzdušje v enkratnem okolju Menine čudovito in vsi so preživeli resnično lep in prijeten praznični dan. K spomeniku padlim borcem so položili venec, pripravili so pester kulturni spored, slavnostni govornik pa je prebral

Borci iz Nazarj in okolice so podobno srečanje pripravili v soboto popoldne v taboru v Kokarjah. Vsem zbranim je najprej spregovoril Avgust Križnik, mladinci iz Nazarj pa so se izkazali s čudovitim recitalom. Sproščen pogovor in obujanje spominov je kdaj pa kdaj prekinila le pesem, vesela in ponosna. Podobna srečanja, pohode in slovesnosti so seveda pripravili tudi v vseh ostalih krajih in z njimi obeležili letošnji praznik.

50 let delovanja GRS

Marsikatero življenje so rešili gorski reševalci v naših planinah in gorah v teh 50 letih odkar obstaja njihova skupina v Celju. Letos bodo visoki jubilej slavili v času prireditev v počastitev občinskega praznika naše občine. Proslava bo v Logarski dolini. Ponosni smo lahko, da so izbrali za ta dogodek naše kraje. To pa ni naključje, saj so v glavnem delavci v Savinjsko-Kamniških gorah.

Člani GRS reševalne službe iz Celja ne poznajo predaha. Kadar niso pri reševanju upravljali vrsto drugih del. Seveda vse ljubiteljsko! Našli smo jih na Golteh, kjer so pričeli z gradnjo, oziroma z obnovo zavežišča na mestu nekdanje Mozirske hiše. Iz razgovora z načelnikom Stanetom Veninškom smo lahko povzeli nekatere zanimivosti o njihovem delovanju. Ne samo reševanje ponesrečenih obiskovalcev gora je

njihova naloga, tudi za usposabljanje vodnikov in reševalcev skrbijo. Zato bo zavetišče na Golteh velikega pomena. Tam bodo pozimi dežurni reševalci, sicer pa bodo prirejali tečaje in seminarje za vse dejavnike gorskih in planinskih služb. Z razumevanjem so njihovo gradnjo podprli v GG Nazarje, TOZD Gornji grad, pomagali so z lesom.

Danes steje reševalna vrsta 32 članov. Skupine imajo v Velenju, Lučah, Solčavi in Celju. Za naše razmere so dobro opremljeni, seveda pa so izdatki za njihovo nemoteno delovanje visoki, čeprav sami delajo prostovoljno. Zaradi izredne požrtvovalnosti najdemo razumevanje pri raznih organizacijah združenega dela in samoupravnih skupnostih. Pred 50 leti je v Celju v okviru planinskega društva ustanovil Andrijo Kopinšek odsek reševalcev. To je

bilo leta 1931. Sam je prevzel prvo zadolžitev načelnika. V te vrste pa je vključil planinske vodnike Gornje Savinjske doline, tako je bila prva skupina 5 mož nared za primer potrebe. Okupacija je prekinila delo gorskih reševalcev. 1946. leta so reševalno službo ponovno postavili na noge. Po letu 1955 pa se je dejavnost hitro širila. Urejeno gmotno stanje pa beležijo šele po letu 1980, ko so se zato zavzele samoupravne interesne skupnosti iz področja zdravstva in telesne kulture občine Celje, Zalec, Velenje in Mozirje, sedaj pa pomagajo tudi iz Šentjurja in Laškega.

Poleg reševanja v gorah, so dokazali svoje sposobnosti reševanja iz visokih hiš ob vaji MNPP 81 v Celju.

Ob njihovi 50 letnici jim tudi občani naše občine iskreno čestitamo, hvaljeni za njihovo težko in nesebično delo!

Piše: dipl. ing. KAREL KOPUŠAR

Vzroki in posledice

Nadaljevanje in konec

Delavci v TOZD, ki bi prav gotovo realno morali zaradi visoke tehnične opremljenosti pridobivati največji dohodek, rabijo solidarnost za pokrivanje osebnih dohodkov iz TOZD, ki po številu vsega potrebnega časa za nastanek njihovega izdelka, le-tega porabijo znatno manj, vendar za skupaj manj dela vendarle realizirajo znatno več dohodka. Z nekaj mislimi in primeri smo skušali prikazati razmeroma poznane razmere na področju predelave lesa pri nas in pokazati na okolje in vzroke, ki narekujejo takšne posledice. Zaradi vednosti, da se dobro blago samo hvali, bi kazalo povdariti še nekaj negativnih pojavov v sami predelavi lesa.

S strukturo končnih izdelkov iz masivnega lesa ne moremo biti zadovoljni. Če izvažamo polizdelke – žagan les in opažerstvo, ki smo jih označili za blago s preveliko mero dobička zaradi visokih cen in za naše razmere gospodarsko škodljivo blago, ker vsebuje malo dela in torej ne zaposlujejo ljudi ter s tem dajejo le malo skupnega družbenega dohodka, so glavni izdelki okna in vrata, ostrejša iz Ljubnega in vikend hiške iz SMR-EKE. Programi se sicer ne prekrivajo, so pa taki, da se ne morejo dopolnjevati in torej ne dajejo sinergijskih učinkov. Stavbeno mizarje izdelke prodajamo sicer po poznanim odjemalcem, toda nepoznamim kupcem. Takšen pristop je nevaren, kadar se družba stabilizira, ko so investicije omejene in ko upadajo realni osebni dohodki. Takrat je samo ena vrsta izdelkov velikoserijske proizvodnje neprilagodljiva, zlasti se, ko ne poznamo razmer pri končnih porabnikih.

Po navadi ne pomagajo niti bančni krediti, ker je premalo denarja za nove investicije, obnova starih hiš pa zahteva izdelke, ki smo jih izdelovali v preteklosti. Dodatno nevarnost povzroča še novo nastale tovarne na jugu države in zapiranje tržišča v republiške okvire.

Značilnost za obstoječe programe je izbor po intuiciji, večanju količin na osnovi poznavanja prirodnih znanosti, vpliva tehničnih kadrov in študija dela ipd. Planiranje je prepuščeno proizvajalcu usklajevalnih postopkov in, zato vsaka sredina planira na osnovi povečane porabe surovine in gornjih motivov. Tak pristop upošteva v glavnem samo proizvodni koncept. Dokler je malo proizvajalcev in kadar je poraba večja od realnega družbenega proizvoda, se tak koncept obnese. Ko pa se razmere spremenijo, to prepozno opazimo in zato ni težko zaiti v krizno situacijo. Tržnega koncepta zaradi kadrovskih težav ne obvladujemo. Marketing ni samo raziskava tržišča na osnovi študija. Pomeni mnogo več. Gre za poznavanje bodočega novega tržišča, za poznavanje dobe, v kateri je nek izdelek prodajno aktiven, kdaj mora doživeti inovacijske spremembe, da ga konkurenca ne uniči, kdaj je čas za nove proizvode, kakšne in koliko itd. Komercialna bi morala dati ton in diktat proizvodnji, ne pa da je zadovoljena samo za prodajo tistega, kar znamo narediti. Pri marketingu gre torej za spremembo miselnosti in uporabo sodobnega koncepta planiranja.

Resnici na ljubo je treba priznati, da tudi finančnega koncepta ne uporabljamo dovolj. Bazira na enostavnih prikazih rasti v primerjavi z obdobjem. Lepo se sliši, da je neka TOZD povečala dohodek za n. pr. 40 %, resnica pa je grenkejša, če vemo, da je inflacija n. pr. 50 %. Pomeni, da smo realno nazadovali in, da smo kljub lepo povečanemu dohodku pojedli del v preteklosti nastalega premoženja. Redke so delovne sredine, ki uspevajo pri razvojnih naložbah sodelovati s 40 ali 50 % lastnih sredstev. Razvoj financiramo z najetimi bančnimi krediti na način, ki bi v splošnih gospodarskih normalah ne našel opravičila. Največkrat novo nastala vrednost iz naložbe ne bi pokrivala

najetih kreditov. Zliziemo se samo zaradi visoke inflacije in prosimo nebo, da bi bila še večja. Drugačnega mnenja smo seveda, ko pridemo z dela domov.

Kolikor je splošno znano, se nekritično obravnavajo tudi ostala merila uspešnosti poslovanja: akumulativnost, reprodukcijska sposobnost, donosnost sredstev, družbeno-ekonomska donosnost ipd. Največkrat se delavcem le prečitajo številke iz periodičnega ali zaključnega računa. Mogoče jih kje analizira kvečjemu strokovni kolegi.

Zanimivo pri vsem tem je, da marsikatero navedeno pomanjkljivost v našem obnašanju stimulirajo tudi drugi dejavniki, kot družbeno politične skupnosti, organizacije in tudi služba družbenega knjigovodstva. Zapis bi bil odločno predolg, če bi želeli za trditve postreči z dokazi. Na področju medčloveških odnosov je tako kot tudi v širšem okolju čutiti velik razkorak med normativno določeno in dejansko možnim samoupravljanjem. Ta problematika je težko uresničljiva v kratkem času na osnovi izida zakona, ampak zavisi od stopnje kulture, tradicij, znanja, navad in drugih neideoloških pojavov. Normalno bi bilo, ker so delavci lastniki proizvodnih sredstev, da bi nadzor vršili sodelavci, ne pa nadrejeni. Ti so koordinatori. Izgleda, da mnogo ljudi izgubi občutek za odgovornost s tem, ko izvolijo nekaj ljudi, ki so odgovorni za delo. Vpliva pa tudi razmeroma majhen vpliv na delo. Izgleda tudi, da sta oblast in moč konstantni količini. Če ju razdelimo na vse ljudi, se ne povečata, zmanjšata se pa pri ljudeh, ki so jih prej imeli. Eno odmir drugo še ni zaživelo, funkcije pa je treba usklajevati, pa smo verjetno tudi zato neučinkoviti.

Ugotovili smo že, da se delovni programi predelovalcev lesa ne prekrivajo, niso pa tudi povezani.

Izdelujemo artikla, ki bi jih v nekaj spremenjeni obliki lahko zaporedno uporabili na način, da bi prišli do novega celovitejšega skupnega proizvoda oz. več skupnih proizvodov. Tak skupen proizvod so elementi za gradbene objekte, katerih izvedba bi slonela na posebnem modularnem sistemu, ki bi bil osnova za vse vrste objektov: individualna stanovanjska hiša, atrijska ali vrstna hiša, vikend objekti, gospodarski objekti itd. Tako široka paleta ponudbe bo prav gotovo zadovoljila velike možnosti povpraševanja, ne glede na izjemnosti lokacij in drugih potreb.

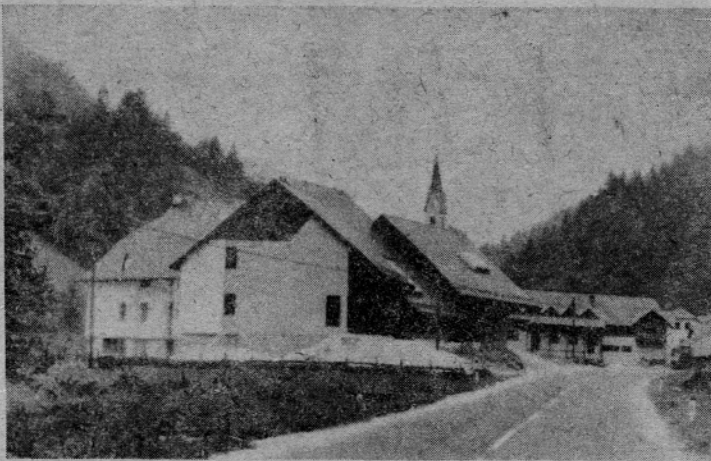
Modul je prilagodljiv in znatno cenejši od n. pr. montažnih objektov z velikostenski elementi.

Takšen skupen projekt bi v veliki meri reševal strukturna neskladja v proizvodnji, dajal bi dodatni dohodek ob isti surovini, rešuje ekonomsko in socialno varnost zaposlenih, omogoča z dohodkovnimi odnosi zavarovano delitev dela in rezultatov dela, temelji na neposrednem in posrednem izvozu (okna, vrata ...), kar danes ni slučaj.

Celoviti programi dela omogočajo večje efekte tudi zaradi možnosti vključevanja drugih kooperantov, omogočajo specializacijo dela in tipizacijo, kar vse dviguje skupno produktivnost dela.

S takim pristopom bomo izkoristili celokupni potencial znanja in se zavestno odločili za cilj, ki pomeni avtonomijo udeležencev in neposredno integracijo dela z možnostjo razvoja samoupravnih in medčloveških odnosov.

Zamislili o skupnem nastopu pridelovalcev in predelovalcev lesa so zapisane tudi v srednjeročnem načrtu občine Mozirje. Trenutni gospodarski položaj pa zahteva, da izvršni organi skupščine določijo prioritete in medsebojne obveznosti za izvršitev prioritete. Osnova za prioriteto pa je večji skupni družbeni dohodek in večanje gospodarske moči na dolgi rok.

Večnamenska stavba v Solčavi bo kmalu služila svojemu namenu

Drobno iz Solčave

HITREJE V ČRNO. Gozdno gospodarstvo Nazarje in enote JNA delajo novo povezavo na cesti Solčava – Crna. Ko bo ta del cestnega odseka gotov, bo omogočen prevoz z vsemi vozili, zmanjšana bo strmina, pot pa bo krajša za nekaj kilometrov. Kot so nam povedali izvajalci, bodo dela letos gotova.

LOVSKI DOM V SOLČAVI. Lovska družina v Solčavi si gradi svoj dom. Predvidevajo, da bo odprt v mesecu avgustu. Gre za sodobno in lepo urejeno zgradbo, ki bo služila lovcom tudi v društvene namene.

TELEFONSKI PRIKLJUČKI. Že večkrat smo seznanjali naše bralce s prizadevanji, da bi v Solčavi in okolici vključili čimveč domačih in telefonsko omrežje. Dela na razširje-

nju obstoječega omrežja so gotova. Tako bomo na območju krajevnih skupnosti Solčava pridobili poleg že obstoječih 40 še 60 novih priključkov. V redno telefonsko omrežje bodo vključene skoraj vse kmetije.

VEČNAMENSKA STAVBA V SOLČAVI. Krajani so v preteklosti izrekli veliko pikrih pripomb na gradnjo večnamenske stavbe. Sedaj pa z zadovoljstvom ugotavljajo, da bo ta v kratkem gotova, saj potekajo na njej zaključna gradbena dela. Nestrpnost Solčevanov je razumljiva, saj bo v tej zgradbi vrsta dejavnosti, ki so za prebivalce izredno pomembne. Gre za pošto, trgovino, krajevno skupnost, zdravstveno ambulantno itd.

Pregled naše občine in njenih krajev

Popoln pregled slovenskih občin in krajev je izšel v štirih knjigah Krajevnega leksikona Slovenije, od katerih je zadnja izšla lani. Celotno do je izredno obsežno in pomembno, kot bomo videli ob opisu občine Mozirje, ki je izšel v tretji knjigi leta 1976 na štiridesetih velikih straneh. Avtor besedil(a) je Drago Meze.

V splošnem pregledu občine Mozirje naletimo npr. na obseg ozemlja vrhove in na podatke o podnebju, rastlinstvu, gozdu in zgodovini. Številčni podatki govorijo o naseljih po nadmorski višini, gibanju prebivalstva v naseljih v letih 1869–1971, prebivalstvu po dejavnosti leta 1961 in površinah po vrsti zemljišč. Zatem najdemo med drugim podatke o živinoreji, industriji, turizmu, trgovini, planinskih domovih, osnovnih šolah in zdravstvu. Literatura, ki je navedena na koncu, je zelo izbrana (da ne rečem borna), a morda je le boljše teh nekaj naslovov kot nič.

V opisih krajev so po abecednem zaporedju krajev zbrani članki o vseh 61 naseljih naše občine (in sicer ob Bočne ob Dreti do Zlabra). Tu najdemo resnično zakladnico podatkov o vsakem kraju posebej. Znotraj člankov je zaporedje stalnih podatkov takole: ime in oblike imena ter izpeljanke iz njega (vse z naglasi), morebitno ljudsko ime, številni podatki o prebivalstvu, hišah, gospodinjstvih in kmetih (iz let 1961 in 1971), podatki o infrastrukturi in nadmorski višini. Sledijo še podatki o podnebju, zgodovini, industriji, znamenitejših prebivalcih in literaturi (kar pa je redko).

Na enem mestu imamo torej zbrane podatke o občini in o njenih posameznih krajih z raznih vidikov. Po eni strani je škoda, ker bodo

številčni podatki povečini v zelo kratkem času zastareli, po drugi pa je dobro, da bodo pričali o že danes rahlo odmaknjenih časih in da bodo primerljivi z novejšimi podatki. Delo prinaša vrsto podatkov, ki so sicer raztreseni po vseh mogočih zapiskih in med ljudmi (če jih je sploh še mogoče dobiti kje drugje). Zdi se, da so predvsem imena in datumi, povezani z enobejem, potrebni temeljitejši obdelave, saj prikaz odpora, ki je razstresen skozi več člankov, zabriše vtis o celovitosti ljudskega gibanja na zgornjesavinjskem ozemlju.

Zasnova knjige je onemogočila večjo preglednost znotraj posameznih opisov, kjer so podatki velikokrat hudo pomešani. (Včasih zgodovinski in turistični, čeprav imajo prvi svoje mesto še v posebnem odstavku. Tako npr. pri Ljubnem ob Savinji: „Bogato ornamentirani zvon je 1757 ulil Ljubljancan Janez Sreid. Izpred cerkve lep razgled na Raduho. Župnišče v jedru vsaj iz 17. stol.“)

Ogromno delo je bilo opravljeno pri zbiranju imen krajev, zaselkov, potokov, rek, vrhov in kmetij (ter ponekod izpeljanke iz njih). Zato je res škoda, da so se vanje prikradle nekatere napake, ki celoti dajejo vtis netočnosti. Če naj bi bila moja kritika konstruktivna, bi morala vsebovati vsa napačna imena, sicer bi ostala pri nergastvu. Ker je prostor za popoln pregled napak omejen, ostajam le pri opozorilu nanje.

Najbrž je dovolj veliko priznanje avtorju Dragu Mezetu, če rečem: kdor misli, da pozna mozirsko občino, naj vzame v roke tretjo knjigo Krajevnega leksikona Slovenije, in videl bo, da se moti.

PETER WEISS

Obsežna zemeljska dela za novo stanovanjsko sosesko v Mozirju opravlja Komunalno podjetje

Izredno uspelo prvenstvo

Prizadevni ljubitelji konjeništa pri konjeniškem klubu turističnega društva Mozirje so se v nedeljo znova in resnično izkazali z izredno organizacijo republiškega prvenstva v preskakovanju zaprek. Zadovoljni so bili vsi, tako tekmovalci, kot številni gledalci, ki se jih je ob pomožnem nogometnem igrišču zbralo več kot 4000. Že sam tekmovalni prostor je bil prava paša za oči. Uredili so ga člani kluba s prostovoljnimi delom. Pri tem sta jim bila v veliko pomoč izkušeni strokovnjak in tekmovalci Rajko Dokič iz Novega Sada ter vrtnar Jože Skornšek.

Uspešni pa niso bili le v organizacijskem pogledu, saj so dokazali, da so tudi na tekmovalnem področju močno napredovali. V kategoriji seniorjev je domača ekipa celo zmagala, medtem ko so bili v juniorji tretji. Prav ta kategorija je tudi najbolj spodbudna. Fantiči domačega konjeniškega kluba namreč vadijo šele pol leta. Na nedeljskem tekmovalnem področju jim je predvsem manjkalo izkušenj, dokazali pa so, da veliko obetajo in da bo treba v prihodnje nanje resno računati.

Tekmovalce iz Ajdovščine, Celja, Krupmerka, Lipice, Ljubljane, Maribora, Voklega in Mozirja je pred začetkom pozdravil predsednik izvršnega sveta skupščine Mozirje Töne Vrhovnik. Omeniti velja še to, da so prireditelji domiselno izkoristili odmore med posameznimi deli tekmovalstva. Prikazali so spretnost v vožnji v vprego, ki je bila poleg tega še čudovito okrašena, za razvedrilo pa je poskrbelo še folklorna skupina iz Smartnega ob Paki. V kategoriji juniorjev je nastopilo 14 tekmovalcev, v kategoriji seniorjev pa 12.

Rezultati: juniorji – posamezno: 1. Andrej Kučar (Boran) Celje, 2. Marko Brojan (Anka) Krupperk, 3. Velkavrh Bojan (Rih) Ljubljana, 4. Tone Kovačič (Lapke) Voklo, 5. Aco Slavič (Etna) Krupperk, itd.; ekipno: 1. Krupperk, 2. Maribor, 3. Mozirje itd.; seniorji – posamezno: 1. Alenka Keršič (Faraon) Ljubljana, 2. Franc Mesarič (Carno) Mozirje, 3. Bojan Herman (Vincer) Celje, 4. Matjaž Cik (Tajga) Krupperk, 5. Ivan Bizjak (Bučolavel) Mozirje itd.; ekipno: 1. Mozirje, 2. Celje, 3. Ljubljana itd.

J. P.

Nova stanovanjska soseska

Komunalno podjetje Mozirje že nekaj tednov dela na pripravi za stanovanjsko sosesko Podvrh II. To je predel nad novim naseljem, na Hudobreznikovih travnikih.

Za Mozirje je sprejet urbanistični načrt, kot je pojasnil Lojze Bastl, direktor Komunalnega podjetja in v okviru tega je pripravljen zazidalni načrt nove soseske. Stela naj bi 49 enostanovanjskih hiš. Da bi zadostili urbanističnim zahtevam so predvideli 4 različne vrste hiš od katerih eno si lahko gradite izbere. Predvidevajo, da bo polovico posamičnih hiš, medtem ko bodo ostale vrstne. Na ta način so dosegli boljše izkoriščenost zemljišča, saj bi sicer bilo dovolj prostora le za 29 hiš.

Komunalna ureditev soseske hitro napreduje in če ne bo hujših vremenskih ovir, bodo pričeli z gradnjo hiš že v letošnji jeseni. Zanimanje za stavbne prostore je veliko. Doslej je oddanih že 8 parcel, prodanih na javnih licitacijah.

Po tekmovalju

Strelci Luč najboljši

Občinska strelska zveza in občinski odbor ZZB NOV Mozirje pripravljata vsako leto ob 4. juliju množično strelsko tekmovanje v streljanju z vojaško puško. Tokrat so se strelci zbrali v Smartnem ob Dreti. Nastopilo je 14 4-članskih ekip borcev, invalidov, strelcev, starešin, milice in mladincev. Zmagala je osnovna strelska organizacija Luče, pred društvom invalidov Mozirje in športnim društvom Bočna. Med posamezniki je največ krogov nastreljal Slavko Kolar (ŠD Bočna), na drugo in tretje mesto pa sta se uvrstila Franc Ajnik in Franc Podbreznik (oba OSO Luče).

FRANC OMLADIČ

SAMOUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

Razpisuje

na podlagi pravilnika o pogojih in merilih za reševanje stanovanjskih vprašanj delavcev zaposlenih pri občinah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb

natečaj za posojila delavcem, zaposlenim pri občinah, ki pri opravljanju samostojne dejavnosti uporabljajo dopolnilno delo drugih oseb za gradnjo ali nakup etažnega stanovanja, stanovanjske hiše ter adaptacijo.

Natečajna vsota znaša 1.000.000,00 din.

1. K vlogi za natečaj morajo priložiti:
 - potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov,
 - gradbeno dovoljenje ali dovoljenje za adaptacijo stanovanjske hiše oz. kupoprodajno pogodbo za nakup stanovanja ali stanovanjske hiše,
 - potrdilo o višini osebne dohodka za preteklo leto, ki ga izda pristojna služba skupnosti zdravstvenega zavarovanja,
 - potrdilo o letnih dokazljivih dohodkih ostalih članov družinskega gospodinjstva za preteklo leto,
 - potrdilo zasebnega delodajalca o zaposlitvi.
2. Natečaj traja do 20. 8. 1981.
3. Vloge za prigrisitev na natečaj sprejemajo strokovne službe Samoupravne stanovanjske skupnosti pri Komunalnem podjetju Mozirje.

Orientacijski pohod rezervnih vojaških starešin

Občinska konferenca ZRVS Mozirje – komisija za splošno vojaško in politično izobraževanje članov rezervnih vojaških starešin – je v okviru letnega programa organizirala dne 13. junija 1981 v KS Luče orientacijski pohod s teoretičnim in praktičnim preizkusom znanja.

Pohod je bil dolg deset kilometrov, člani ZRVS pa so na sedmih mestih odgovarjali na vprašanja in tudi praktično reševali naloge s pomočjo topografije, orientacije, čitanja kart, poznavanja osnov pehotnega orožja in osnov prve pomoči. Seveda so morali ob tej priliki tudi ocenjevati vojaškopoliitične razmere v svetu, varnostnopolitične razmere doma, razložiti tudi organiziranost in način vođenja splošne ljudske

obrambe in družbene samozashite v krajevni skupnosti, organizacijah združenega dela ter v občini in to v miru, izrednih razmerah, v vojni nevarnosti in vojni. Ob sklepu so se merili še v metu bombe na cilj in v streljanju z vojaško puško na sto metrov.

Kljub slabemu vremenu se je tega preizkusa udeležilo 76 % vseh starešin. Udeleženci so pokazali večinoma solidno teoretično in praktično znanje.

Komisija za vzgojo in izobraževanje članov rezervnih vojaških starešin pa je obenem tudi sklenila, da se orientacijski pohod za vse zamudnike v kratkem ponovi.

TONE MODRIJANČIČ

Šmihel v borbi

Ob letošnjem občinskem prazniku bodo v Šmihelu odkrili spominsko ploščo na hiši kjer so ustanovili odbor OF v letu 1941. Znano je koliko je ta hribovska vasica prispevala k osvobodilnemu boju in kakšne so bile žrtve, ki so bile cena svobodi. Da bi nekoliko osvežili spomin in mlajšim povedali kaj več o Šmihelu, smo sklenili ponatisniti odlomek iz zapisa Staneta Terčaka o vojnem času v zaselkih pod Goltmi.

Šmihelčani so ponosni ljudje, ki ljubijo svobodo in so trdno zakoreninjeni na svojih saminah. Zato je tudi povsem razumljivo, da je v Zgornji Savinjski dolini poleg Mozirja poglavalno seme Osvobodilne fronte najprej pri njih.

Prvi organizatorji osvobodilnega gibanja pod Goltmi so bili posestnik Lovro Golčnik (Jesenik), Ivan Acman (Ramsak), Pavel Rozoničnik (Reberšak), njegov brat Marko in rejnec Tonček Olet. Dne 20. oktobra 1941 zvečer so ustanovili odbor OF. Bilo je pri Jeseniku. Pri ustanovitvi je bil navzoč mozirski aktivist živinozdravnik Alojz Koren.

Se isto noč so prišli h Golčniku (Jeseniku) prvič partizani in to eden prvih organizatorjev osvobodilnega gibanja v Savinjski dolini Jože Letonja-Kmet, Dušan Miklavc, Dušan (Franc) Pahor, ki pa je živel pri Miklavčevih v Mozirju, Vili Reberšak-Cuk in Zagloba.

Dne 6. novembra 1941 se je I. štajerski bataljon vrnil z Brežiškega pohoda nazaj v Grize. Semkaj je komandant bataljona narodni heroj France Rozman-Stane, zaradi hude zime in nezadostne tehnične opreme, poslal borce na prezimovanje. I. štajerski bataljon, ki je štel po vrtnitvi okoli 60 borcev, je šel v sedem prezimovališč. Največje je bilo pri kmetu Turinku v Paskih vrhovih. Nekaj teh borcev se je v decembru premaknilo v Šmihel. Taborišče so si napravili v gozdu blizu Jesenikove kmetije. K Jeseniku sta hodila po hrano partizana Vili Reberšak-Cuk in Zagloba.

Po napadu na trg Ljubno spomladi 1942 se je glavnina borcev umaknila proti Šmihelu. Bili so v gozdu blizu Jesenikove domačije pet dni. Za hrano so jim skrbeli domačini.

Pri Rosoničniku nad Jazbinami je bilo tudi prvo partizansko skladišče in delavnica za popravilo orožja. Rozoničnikov brat Marko in rejnec Tonček Olet sta partizanom popravljala orožje. V tem času sta se prvemu odboru OF priključila še kmeta Konečnik in Vrbač.

V začetku junija 1942 o po izdaji orožnika Suppeja aretirali v Mozirju živinozdravnik Koren in Franceta Lekšeta, nekaj dni kasneje pa še Šmihelčane Golčnika, Acmana, Rozoničnika, Rozoničnikovega brata Marka in Tončka Oleta. Dne 22. julija 1942 so bili vsi ustreljeni v Starem piskru kot talci. Šmihelčani so bili močnejši pravi gorniki. Izdali niso nikogar. Protirevolucionarnega dela proti okupatorju niso zanikali, ampak so možgano povedali, da je njihova dolžnost-boriti se za svobodo in zemljo.

Ohranilo se je poslovilno pismo, ki ga je napisal Ivan Acman (Ramsak). Takih klasičnih primerov močnatosti, odkritosti in ljubezni do svojega naroda ne najdemo v ostalih poslovnih pismih. To pismo bo še pozni rodovom služilo za vzgled velike domovinske ljubezni. Brez dvoma je, da bi tak biser s tako zlahtno vsebino težko našli tudi med internacionalno zbirko poslovnih pism, ki so bila izdana pred leti.

V pismu piše svoji ženi in leto dni staremu sinčku Ivančku s trdo žuljavno roko kmet izpod Golt, ki v najtežji uri svojega življenja ni pozabil sončnih saminih z najdražjimi in svojega naroda.

„Moja želja je, da postane Ivanček gospodar, četudi vem, da bosta oba preživel. Odpustita torej svojemu očetu, ki je kot zaveden Slovenec branil pravico svojega naroda in s tem Vaju spraval v tako težko usodo...“

Prve organizatorje osvobodilnega gibanja je pozl Stari pisker. Toda seme narodnega odpora je tudi pod Goltmi vzkalilo. Delo so nadaljevali. Eden najaktivnejših je bil Grega Vrbač-Jurček.

Kakšna je bila povezava med partizani in Šmihelčani, opisuje partizan Strigil-Zuti: „Zjutraj 8. decembra 1942 smo krenili s Pohorja, ker smo dobili nalogo, da dvignemo skrito orožje in municijo v Zgornji Savinjski dolini. Naša pot nas je vodila preko Smiklavža v Mislinjski dolini-Zarazborja-Belih vod do Šmihela. Pri Jurčkovem (Vrbaču-

vem) pastirskem stanu na Golteh smo se razšli. Tam je bila tudi naša javka. Janez, Dušan in jaz smo nato v prvem mraku krenili proti Šmihelu k našemu staremu zaupniku kmetu Gregu Vrbaču-Jurčku. Vrbač je sprejel naše borce že pozimi leta 1941 in je poznal skoraj polovico starih partizanov, zlasti Savinčanov. Tokrat nas je Jurček še posebno toplo sprejel, ko smo z dogovorjenim znanjem potrkali na okno njegove kamre. Postregel nam je z jedačo in pijačo ter najnovejšimi novicami o stanju okupatorskih postaj v dolini.“

Dne 6. januarja 1943 se je bil v Slatinah v občini Smartno ob Paki na Kumrovem kozolcu boj med aktivisti Elo Letonja por. Ulihr-Ateno, Ivanom Mogujem-Markom in Ivanom Striglom-Zutim ter nemško policijo. Po borbi so se aktivisti s kozolca srečno umaknili in se na umiku razkropili. Atena in Zuti sta bila ranjena. Po debelem snegu so se vsak zase bosi prebijali v Šmihel. Vsi so se zbrali na javki pri Gregu Vrbaču-Jurčku.

Partizan Zuti pravi: „Do Jurčka v Šmihelu sem hodil po borbi v Slatinah bos po debelem snegu ves dan. Kakor hitro se je začelo mraciti, sem se začel prebijati iz Šmihela proti Jurčkovemu domačiji. Jurček je imel na obisku neke sorodnike, zato nisem mogel v hišo. Stisnil sem se za hlev in ko je prišel Jurček iz hiše in šel v klet po pijačo, sem ga tiho poklical. Prišel je takoj k meni in se zanimal zame, Ateno in Marka. Ko sem mu razložil naše težko stanje, je takoj odpravil sorodnike domov, mene pa v toplo hišo. Vso noč sva oba z Jurčkom prečela v kuhinji, njegov pastir pa je vso noč stražil pred hišo. Naslednje jutro se je odpravil Jurček poizvedovat v Mozirje, kaj se je zgodilo z Ateno in Markom...“

„Naslednjo noč je zopet potrkalo na Jurčkovo okno. Prišel je Marko. Dan nato se je za nami po pogorju pričela nemška hajka. Jurček naju je pravočasno obvestil in napotil v svojo pastirsko stajo na Golteh. Po dveh dneh, ko je nemška hajka minila, naju je zgodaj zbudil glas kraguljčkov na saneh. Jurček in njegov pastir sta k nama pripeljala ranjeno Ateno, ki se je prebijala do njega iz Slatin dve noči in en dan.“

Kaj vse bi lahko povedali ljudje pod Goltmi o teh težkih dneh! Koliko je še dogodkov, kjer so ti dobri hribovci rešili dragocena partizanska življenja. Najbrž ne bodo ti dogodki nikdar zapisani. Ljudje pod Goltmi so preskromni...

Po prihodu XIV. udarne divizije v februarju 1944 je nastala na Štajerskem težka doba. Divizija je imela kopo ranjenih in ozebljih borcev, vendar bolnišnice takrat na Štajerskem še ni bilo. Spomladi so jih borci pričeli graditi. Tudi na Šmihelski strani pod Konjščo so preuredili aktivisti drvarsko bajto v zasilno bolnišnico. V njej sta se med ostalimi borci zdravili tudi članici kulturne ekipe XIV. udarne divizije partizanki Vera Hreščakova por. Bebler in Marta Pavlin por. Šmidova-Brina.

Na tem terenu je bila po prihodu divizije ves čas vojaška kurirska stanica. V začetku je bila v bližini Bele peči, kasneje pa na Golteh.

Pogorje je bilo od poletja do decembrske nemške ofenzive 1944 osvobodeno ozemlje. Tudi tukaj je bilo organizirano partizansko šolstvo.

V pozni jeseni 1944 se je v Šmihelu ustanovila vojaška tehnika VT 1/3. Iz nje se je v zimi 1944/45 razvila partizanska bolnišnica. Za hrano in obveščanje so v glavnem skrbeli domačini.

Šmihel je bila res prava partizanska vasica. Prvi borci in borci XIV udarne divizije so se tolikokrat in tako radi ustavljali na teh sončnih saminah. Kdo izmed nas se ne spomni teh požrtvovalnih ljudi. Skoro vsak osebno pozna Vrbača-Jurčka, ki je na našem pohodu, ko nas je zagledal vse onemogle pred hišo, snel s kljuka ključ in nam dejal: „Pobi, kar v kevder pa na pipo z njim, da si privežete duše, ki že kar lezejo iz vas!“

Kdo bi se ne spomnil še po dvanajstih letih te govorice, ki je donela v onem strupeno mrzlem februarjem jutru kakor najlepša godba. Pa ni bil sam! Takih gospodarjev je bilo po pogorju še mnogo. Čudno se človeku zdi kako je mogoče, da smo te srečno dobre ljudi kar nekam pozabili...

To je zemlja planinskih pašnikov in temnih gozdov, zemlja starih šeg in navad, zemlja našega dobrega človeka, ki ima najmekkejšo govoro, zemlja zavednih šmihelskih gospodarjev, ki je ostala čisto naša tudi v najtežjih dneh.

Anton Košir z odličji iz Nice (na sredi), Ferdo Remic, predsednik (desni) in Stanko Kotnik (levi) tajnik društva „KALIN“ Mozirje.

Letos razstava ptic na Ljubnem

Člani Društva za varstvo in vzgojo ptic „KALIN“ Mozirje so se letos odločili pripraviti razstavo ptic avgusta med „Flosarskim balom“ na Ljubnem. Na ta način želijo čimbolj povečati zanimanje za gojitev ptic ter pridobiti v društvu nove člane, enako prebujati predvsem pri mladih ljubeznih do narave ter povečati skrb občanov do zunanjih ptic v zimskem času. Doslej je društvo organiziralo že več uspešnih razstav, nedvomno pa je bila najuspešnejša lani v Mozirju.

V Savinjskih novicah smo že pisali o enkratnem uspehu člana „KALIN“-a Antona Koširja iz Pesja pri Velenju na letošnji svetovni razstavi ptic v Nici v Franciji. Njegov kanarček-nemška čopa, ki ga je po večletnem križanju sam vzgojil, je „osvojil“ v svoji vrsti prvo mesto, bil pa je tudi šampion razstave z ozirom na največje število doseženih točk na vsej razstavi. Drugi njegov kanarček je bil šesti. Nedvomno takšnega uspeha ni dosegel doslej še nihče iz Slovenije niti iz Jugoslavije! Z gojitvijo ptic se ukvarja Košir že dvajset let, z genetikom oz. poglobljenim načrtnim križanjem ptic pa petnajst let. Nemške čope, ki so mu „prinesle“ iz Francije takšna čudovita priznanja, pa je križal zadnjih pet let. Ze poprej je dosegel z njimi več prvih mest na društvenih, republiških in državnem tekmovanju. Prejšnja leta je vzgojil letno 80-100 ptičkov, letos pa pravi, da jih bo petdeset. Nikoli mu še ni bilo žal časa in truda in nedvomno je njegov letošnji uspeh bogato plačilo za njegovo veliko ljubezen do teh žgolečih in drobnih človekovih pernatih prijateljev.

LUDVIK ES

Urednikova beseda

Sestavek, ki je podpisan „Kokrcani“ je uredništvo prejelo. Običajno podobne dogodke preverjamo. Tudi tega moramo. Vsekakor hvala za sodelovanje. Verjetno bi bilo vaše opozorilo kar na mestu!

Ker pa se vedno večkrat javljajo naši občani z nepravilnimi imeni, ponovno prosimo, da se podpišete. Če namreč ne želite, da bi bilo vaše ime objavljeno to napišite. Uredništvo takšno željo upošteva. Tudi podpis, kot glasi v prejšnjem odstavku ne velja. Razumeti moramo, da je v skupnem interesu tudi kritičnost pisanja, vendar mora to biti utemeljeno. Če pa manjka točen podpis, potem seveda kaže v stvar dvomiti in takšen zapis potuje v koš! Pa brez zamere!

Nogomet prava rekreacija

Dovolite, da vas seznanim z eno izmed zelo popularnih rekreacijskih oblik tekmovanja v Mozirju in sicer „Tolček liga“ v malem nogometu. Tekmovanje v tej ligi poteka že 6 leto zapored. Med potekom tekmovanja je vsako leto angažirano okoli 70 igralcev nogometašev, ki niso evidentirani za selekcijo „ELKROJ“, morajo pa biti stari najmanj 20 let. Tako je povprečna starost sodelujočih 20 let. Tekmovanje vodi poseben odbor z vsemi potrebnimi komisijami, ki jih zahteva pravilnik „Tolček lige“, medtem ko potrebna finančna sredstva zberejo igralci sami. V tekmovalni sezoni 1980/81 je bilo prijavljenih 6 ekip iz Mozirja in bližnje okolice. Tekme so bile izredno zanimive, saj se vse do zadnjega kola, ko sta se v medsebojnem srečanju pomerili ekipi „Trate“ in „Lepa njiva“ ni vedelo za končnega zmagovalca. Ljubitelji nogometa! Pričakujemo, da vas bo v nedeljskih dopoldnevih zanesla pot na lepo urejeno nogometno igrišče „Partizana“ Slovenije v gozdni šoli, kjer boste lahko prisostvovali tekam jesenskega dela prvenstva v sezoni 1981/82.

IZTOK BENETEK

Pomagajte ugotoviti...

Kje je bila slika posneta? Kdo so borci na njej?

Uredništvo se že v naprej zahvaljuje vsem, ki nam bodo pomagali. V arhivu kulturne skupnosti v Mozirju je mnogo slik iz NOB, ki niso poznane. Ker pa je za zgodovino pomembno, da zabeležimo vse kar vemo, prosimo za sodelovanje!

V predhodni številki smo objavili sliko partizanskih glasbenikov pred neko hišo. Na naše vprašanje so potrdili odgovoriti nekateri občani. Stefan Marolt iz Mozirja meni, da je bila slika posneta na Šmihelu, violinist na njej pa naj bi bil Franc Strmšek - Kolenčev iz Mozirja. Olga Kampuš iz Laškega pa je sporočila, da je po njenem na sliki harmonikaš, drugi z leve Guido Hauptman iz Slovenskih Konjic, kitarist Andrej Hauptman iz Ljubljane, violinist pa je najbrž Ivo Hauptman, ki je pozneje v partizanih padel. Hvala za sodelovanje!

Ali nam lahko še kdo pomaga?

Kemik in slikar

V mozirskem hotelu Turist razstavlja svoja slikarska dela Jože Punčuh. S slikarstvom syukvarja ljubiteljsko. Je samouk, ki ga je pred leti navdušil za to delo njegov profesor Milan Lorenčak na celjski gimnaziji. Med njegovimi deli najdemo največ slik, ki ponazarjajo krajino Gornje Savinjske doline. Pozornost vzbujajo njegova zadnja dela s katerimi želi ohraniti videz predelov v posameznih krajih naše doline.

Jože Punčuh je domačin, rojen na Brezju. Že v osnovni šoli je risal razna obvestila. Veselje do slikarstva ga je spremljalo tudi na gimnaziji v Celju, kjer je marsikaj pridobil. Med študijem v Ljubljani je začasnno odložil čopič in se posvetil kemiji, ki je danes njegov poklic. Razstavlja občasno v Mozirju, k sodelovanju pa so ga povabili tudi v kolektivu kjer dela. Namreč v celjski cinkarni prav te dni občudujejo njegove slike. Navdušenje nad slikanjem ni edino veselje, ki bogati življenje Jožeta Punčuha. V Mozirju je poznan kot vnet pevec pri zboru prosvetnega društva. Pel pa je že prej v gimnaziji, pozneje v Ljubljani pri Akademskem pevskem zboru.

Ko razmišlja o svojem delu izven delovnega časa pravi, da mu pomeni slikanje veliko notranjo potrebo in srečo, če s svojimi prizadevanji uspe. Po njegovi zaslugi bo ostal upodobljen marsikateri stari mlin, kozolec in še kaj, kar predstavlja izvirno arhitekturo doline. V to želi v bodoče usmeriti svoje delo. Kot domačin tenkočutno zasluži kaj je

Jože Punčuh

vgrajenega v krajino, kaj je ogroženo, oziroma prepuščeno propadanju, skratka kaj naj ohrani videz poznejšega časa.

Ko bo letošnja turistična prireditev v Lučah bo razstavljal v tamošnji šoli. Rad je privolil, saj mu pomeni mnogo, če njegova prizadevanja opazijo še drugi. Njegov ustvarjalni duh to tudi zasluži!

Elkroj najboljši

Na športnem igrišču v Kokarjah je bilo v soboto popoldne občinski tekmovanje gasilskih enot civilne zaštite. Pomerilo se je 11 ekip iz krajevnih skupnosti in delovnih organizacij. Organizatorja tekmovanja sta bila občinski štab civilne zaštite in občinska gasilska zveza, z marljivim delom pa so l uspešni izvedbi tekmovanja največ pripomogli člani gasilskega društva Goriča. Vsi udeleženci so prejeli pismena priznanja, tri najboljše ekipe pa poleg tega še pokale.

Najboljša je bila ekipa Modne konfekcije Elkroj, drugi so bili pripadniki civilne zaštite iz Lesne industrije Gorenje-Glin Nazarje, tretje mesto pa sta si razdelili ekipi Nazarij in Ljubnega.

J. P.

Obrambno usposabljanje

Letos smo se temeljito pripravili na zaključno akcijo NNNP-81, ki j potekala v maju. Pokazalo se je, da je samo z dobrim sodelovanjem vseh možno doseči tudi zaželjene rezultate.

Zelo aktivno se je vključila v to akcijo ZRVS, ki je svoj program prilagodila predvsem za usposabljanje starešin v KS, TOZD in občini. Vseml starešinami v KS smo že v aprilu letos imeli predavanja na temo: „SLO in DS v KS in TOZD v miru, izrednih razmerah in v vojni“. Predavatelj j podal osnove iz zakona o SLO in DS, člani komiteja v KS za SLO in DS pa so v svojem izvajanju povedali kako so obrambno organizirani in usposobljeni v KS, TOZD in občini.

Rezervne vojaške starešine so že v pripravi na to akcijo sodelovali komiteja za SLO in DS v KS, TOZD in občini. Lahko trdimo, da so bil vključene skoraj vse starešine in so tako v večini slučajev na odgovorni mestih SLO in DS tako dosegli dobre rezultate.

F. OMLADIČ

Spored filmov v avgustu

MOZIRJE:

1. in 2. ŽRELO 2 ameriški film
4. ZADEVA ODESSA - Angleški film, vohunski
6. ZDRAVNIKI IMAJO RAJŠI GOLE argentinski film, komedija
8. in 9. LJUBEZENSKA ZGODBA 2 - ameriški film, ljubezenska drama
11. PIAVI VOJAK - ameriški film, western
13. SEDEM JANUARSKIH DNI - španski film, vojna drama
16. in 17. L'Animal francoski film, zabavno akcijski
18. KITAJSKI SINDROM - ameriški film, srhljivka
20. TELEVIZIJSKA MREŽA - ameriški film, akcijska drama
22. in 23. BEG V ATENE - angleški akcijski film
25. ZADNJI ROMANTIČNI LJUBIMEC - fraconcoski ljubezenski film

27. PO SLEDEH IZSILJEVANJA - angleški film, kriminalka
29. in 30. SUPERMEN ameriški film, znanstveno fantastični

LJUBNO

- 1.-2. ZNAK RDEČEGA ZMAJA, Honkonški film - karate
5. NEDELJSKA ŽENA, Francoski film - kriminalka
- 8.-9. LOVEC NA JELENE
12. ZDRAVNIKI IMAJO RAJŠI GOLE, Argentinski film-komedija
- 15.-16. TELEVIZIJSKA MREŽA, Ameriški film - drama
19. POLICAJ PROTI BANDI, Italijanski film - kriminalka
22. TO JE RESNIČNO LJUBI ZEN, Italijanski film, melodrama
26. SVET NOČI-DANES, Italijanski film - dokumentarni
29. ŽEPNI LJUBIMEC, Francoski film - ljubezenska komedija

NOVICE

„Savinjske novice“ izhaja jo mesečno - Izdaja SZDI občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Tehnični urednik Niko Kupec - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 830-040 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje š t e v i l k i 52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 20. v mesecu - Stavek, filmi in prelom ČZ Dolenjski list Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Pismenju IS SRS, Sekretariat za informacije (št. 421 1/7) z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.